GREGORIAN BIVOLARU
PROFESOR YOGA

ENCICLOPEDIA NATURISTĂ A ELEMENTELOR MINERALE

ANEXE
INDEX TERAPEUTIC
GLOSAR

Tehnoredactare şi copertă: Gabriela Popa, Adrian Borcan
Colaboratori: dr. Nela Zamă, dr. Cristina Pavel, farmacist Lorena Bădescu
Corectură text: prof. Maria Pătraşcu, Geta Costache
Culegere text: Irina Nuţă, Alin Mihalache

Descierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

BIVOLARU, GREGORIAN
Enciclopedia naturistă a elementelor minerale / Gregorian Bivolaru. - Bucureşti: Shambala, 2003
Index

ISBN 973-8279-07-0

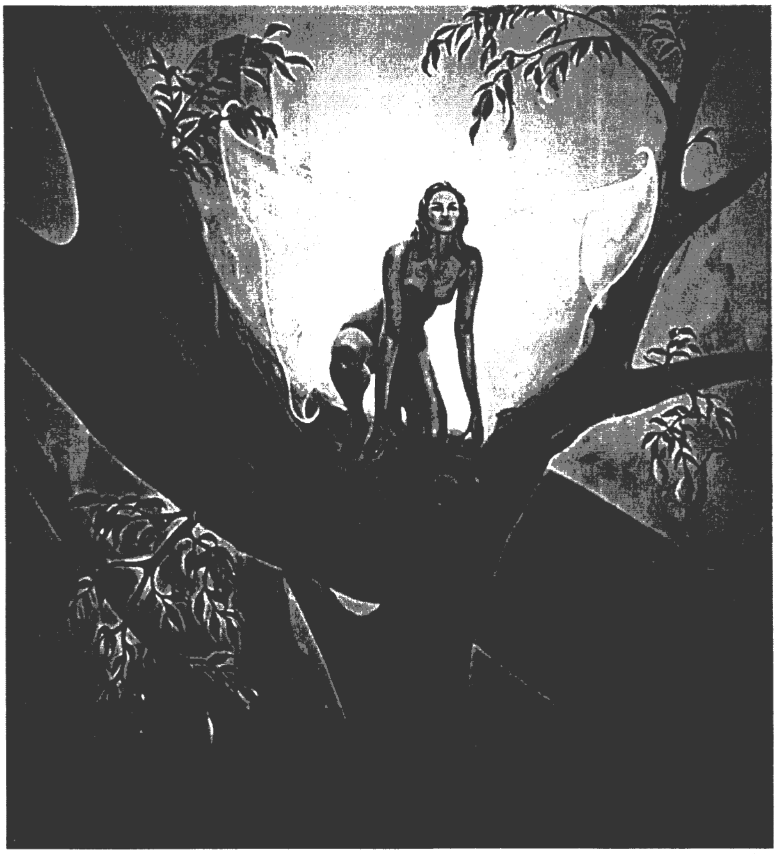

Totate drepturile asupra acestei ediţii aparţin Editurii SHAMBALA

ISBN 973-8279-07-0

SINTEZA PRINCIPALELOR ACŢIUNI ALE ELEMENTELOR MINERALE

ALUMINIUL (Al)

- Stimulează formarea creierului şi a măduvei spinării la făt şi la copilul în creştere
- Stimulează sau inhibă unele enzime
- Cicatrizant al plăgilor ulceroase
- Antiseptic
- Astringent
- Hemostatic
- Antifungic

ANTIMONIUL (Sb)

- Antiparazitar (amibă şi tripanosomi)
- Fluidifiant al secreţiilor bronşice
- Expectorant
- Vomitiv

ARGINTUL (Ag)

- Stimulează digestia alimentelor şi absorbţia principiilor nutritive
- Stimulează secreţia de mucus şi troficitatea mucoaselor tractului digestiv
- Stimulează eliminarea urinei, a reziduurilor din intestin şi a sărurilor prin transpiraţie
- Stimulează funcţia de reproducere
- Stimulează secreţia laptelui matern
- Stimulează memoria şi imaginaţia creatoare
- Favorizează somnul
- Antibacterian şi antiviral (asociat cu aurul şi cuprul)
- Analgezic (în caz de cancer)
- Regenerator al pielii
- Antiinflamator
- Antiseptic
- Cicatrizant
- Revitalizant

ARSENUL (As)

- Are rol în buna funcţionare a celulei nervoase (este stimulent şi tonic)
- Are rol în metabolismul aminoacizilor şi al zincului
- Face parte din structura unui fosfolipid din membrana celulară
- Intervine în transformarea glucozei în glicogen
- Intervine în activitatea unor enzime
- Stimulează imunitatea

AURUL (Au)

- Are rol în activitatea neuronală
- Reglează ritmul cardiac şi tensiunea arterială
- Stabilizează structura colagenului
- Stimulează imunitatea
- Stimulează activitatea celulară
- Stimulează funcţia sexuală (asociat cu zincul, aurul, cuprul)
- Stimulează hematopoieza
- Anticanceros (asociat cu seleniul, platina, cuprul, nichelul, uraniul)
- Antibiotic (antiinfecţios)
- Antiinflamator
- Antitoxic
- Chelator
- Cicatrizant
- Termoreglator (antitermic)
- Vitalizant

BARIUL (Ba)

- Stopează procesele de îmbătrânire şi scleroza la bătrâni
- Antihipertensiv

BISMUTUL (Bi)

- Stimulează imunitatea
- Antiinfecţios (în special în infecţiile din sfera ORL şi în gripă)

BORUL (B)

- Are rol în menţinerea integrităţii osului şi în dezvoltarea muşchilor
- Este esenţial în metabolismul calciului (favorizează fixarea acestuia), al fosforului, al cuprului, al magneziului şi al vitaminei D
- Stimulează metabolismul glucidelor, al proteinelor şi al acizilor nucleici
- Ameliorează tulburările de menopauză
- Favorizează secreţia de hormoni estrogeni şi de testosteron
- Are rol în hidroxilarea hormonilor steroizi
- Stimulează funcţiile cerebrale
- Favorizează somnul
- Antiinfecţios
- Diuretic

BROMUL (Br)

- Intervine în schimburile membranare
- Participă la reglarea activităţii nervoase superioare (în asociere cu iodul)
- Sedativ al sistemului nervos central

CADMIUL (Cd)

- Favorizează sinteza unui grup de proteine specifice (metalotionine) în ţesuturi
- Poate înlocui zincul în enzime şi calciul în oase

CALCIUL (Ca)

- Participă la formarea oaselor, a dinţilor şi favorizează creşterea (în asociere cu fosforul)
- Previne crampele musculare, tetania, spasmofilia, insomnia
- Asigură buna funcţionare a glandelor endocrine (tiroidă, paratiroidă, hipofiză şi suprarenale)
- Facilitează transmiterea influxului nervos (intervine în eliberarea acetilcolinei, a noradrenalinei şi a serotoninei)
- Influenţează pozitiv funcţiile ficatului (asociat cu magneziul şi cu potasiul)
- Protejează împotriva efectelor nocive ale stronţiului radioactiv şi inhibă asimilarea plumbului
- Are rol în reglarea pH-ului sangvin (este alcalinizant)
- Ajută metabolismul fierului şi absorbţia vitaminei B_{12}
- Menţine tonusul muscular
- Previne eclampsia la femeile gravide
- Previne bolile cardiovasculare
- Reglator şi relaxant miocardic
- Stimulează ritmul cardiac
- Reglează schimburile intercelulare
- Stabilizator al membranelor celulare
- Stimulează contracţia musculară
- Stimulează diviziunea celulară
- Stimulează secreţia gastrică
- Menţine echilibrul sistemului nervos
- Stimulează unele enzime ale organismului
- Coagulant (intervine în activitatea plachetară)
- Analgezic
- Antidepresiv
- Antialergic
- Hipocolesterolemiant
- Hipotensiv

CARBONUL (C)

- Element esenţial în constituirea organismelor vii (împreună cu oxigenul, hidrogenul şi azotul)
- Detoxifiant şi antiifecţios al căilor digestive (carbonul catalitic şi cărbunele vegetal)
- Stimulează imunitatea

CERIUL (Ce)

- Are rol de biocatalizator

CESIUL (Cs)

- Stimulează imunitatea
- Are rol de biocatalizator
- Antiaritmic
- Alcalinizant
- Antitumoral

CLORUL (Cl)

- Stimulează apetitul şi digestia (intră în compoziţia acidului clorhidric)
- Are rol în procesul contracţiei musculare
- Stimulează eliminarea renală a substanţelor toxice
- Controlează presiunea osmotică a celulelor
- Reglează echilibrul hidroelectrolitic şi acido-bazic
- Reglează tranzitul intestinal
- Scade uremia şi uricemia
- Antiseptic
- Antifungic
- Antiviral
- Antibacterian
- Depurativ al ficatului
- Hipocolesterolemiant
- Hipoglicemiant
- Soporific

COBALTUL (Co)

- Are rol esenţial în funcţionarea glandelor endocrine (stimulează activitatea tiroidei, favorizând încorporarea iodului la nivelul acesteia)
- Asigură funcţionalitatea vitaminei B_{12}, din care face parte
- Participă la producerea de eritropoietină renală
- Intervine în sinteza timidinei, colinei şi metioninei
- Stimulează sinteza hormonilor pancreatici
- Protector (reglator) al sistemului nervos
- Simpaticolitic (antagonist al adrenalinei)
- Stimulează motilitatea intestinală
- Antianemic (alături de fier şi cupru)
- Previne îmbătrânirea
- Favorizează digestia
- Stimulează creşterea
- Stimulează imunitatea
- Activator al unor enzime
- Antispastic
- Antitrac
- Antioxidant
- Cicatrizant
- Hipoglicemiant
- Hipotensiv
- Tranchilizant
- Vasodilatator

CROMUL (Cr)

- Reglează metabolismul glucidelor (zaharurilor) ca urmare a faptului că intră în componența unui cofactor al insulinei (asociat cu vitamina B_3 şi cu doi aminoacizi)
- Stimulează sinteza HDL colesterolului în detrimentul LDL colesterolului (elimină astfel ateroscleroza)
- Asigură asimilarea nutrimentelor energetice şi încorporarea acestora în celule
- Este catalizator al multor enzime, având o acțiune importantă în metabolismul proteic şi lipidic
- Are rol în dinamica structurării spațiale a ADN-ului (la fel ca şi zincul)
- Ajută la vindecarea ulcerațiilor cavității bucale
- Protejează sistemul nervos
- Reglează tensiunea arterială
- Stimulează spermatogeneza
- Moderator al apetitului
- Hipocolesterolemiant
- Hipoglicemiant
- Vitalizant

CUPRUL (Cu)

- Intervine în metabolismul calciului şi al fosforului; stimulează dezvoltarea fibrelor de rezistență din structura scheletului; participă la formarea oaselor
- Are rol în sinteza ceruloplasminei (proteină ce permite transportul cuprului şi utilizarea fierului), a transaminazei (intervine în metabolismul aminoacizilor), a lizinoxidazei (influențează elasticitatea pereților arteriali, a tendoanelor şi a ligamentelor) şi prin aceasta previne accidentele vasculare şi anevrismele
- Intervine în absorbția şi în metabolismul fierului, în sinteza hemoglobinei şi în formarea globulelor roşii (are acțiune antianemică)
- Diminuează factorul natriuretic atrial (hormonul hipotensor secretat de inimă)
- Echilibrează reacțiile de oxidoreducere, favorizând acțiunea seleniului şi a fierului (asociat cu zincul)
- Este prezent în numeroase metaloenzime (în citocromoxidază, în enzimele care permit sinteza țesutului conjunctiv, respectiv a colagenului şi a elastinei)
- Este util în curele de slăbire (în asociere cu fierul şi cu magneziul), pentru a preveni oboseala, nervozitatea şi somnolența
- Favorizează secreția de enzime digestive ale pancreasului, ajutând la absorbția intestinală a grăsimilor şi a zaharurilor
- Reglează funcțiile hipofizei, ale tiroidei, ale gonadelor şi stimulează suprarenalele
- Rol important în sinteza proteinelor şi a prostaglandinelor
- Favorizează absorbția vitaminei C (permițând lupta împotriva infecțiilor)
- Pigmentează şi protejează pielea şi părul
- Intră în structura superoxiddismutazei
- Stimulează secreția de hormoni tiroidieni (tiroxină, triiodotironină)
- Stimulează şi tonifică sistemul nervos
- Stimulează sinteza tecii de mielină a nervilor, participând la unele conversii de aminoacizi şi la sinteza fosfolipidelor
- Stimulează imunitatea (creşte viteza răspunsului limfocitelor împotriva germenilor)
- Previne demineralizarea prin acțiunea sa asupra colgenului din oase
- Are rol în acuitatea percepțiilor gustative
- Stimulează formarea sucului gastric
- Stimulează creşterea
- Stimulează anabolismul
- Antiinfecțios (antiviral, antibacterian)
- Previne sterilitatea
- Antidot al cadmiului
- Antialergic
- Antianemic
- Anticanceros
- Antiinflamator
- Antiseptic
- Antiulceros
- Cicatrizant
- Vomitiv
- Antilitiazic
- Antitrombotic
- Contraceptiv
- Tonic
- Calmant (anxiolitic)
- Hipocolesterolemiant

GALIUL (Ga)

- Are un rol important în activitatea metaloenzimelor din creierul uman
- Se poate lega de transferină (proteină care transportă fierul în sânge)

FIERUL (Fe)

- Este necesar producerii hemoglobinei (din globulele roşii) şi mioglobinei (din muşchi)
- Intră în structura citocromilor (care asigură respirația celulară)
- Activează catalaza (enzimă care asigură degradarea radicalilor liberi de oxigen – peroxizii nocivi)
- Previne demineralizarea organismului şi cancerul (asociat calciului)
- Previne şi tratează anemiile
- Este esențial pentru vehicularea energiei vitale – prin sânge – către glandele endocrine, favorizând sintezele hormonale
- Asigură asimilarea vitaminelor din complexul B preluate prin alimentație
- Stimulează melanogeneza (pigmentarea pielii)
- Asigură nutriția mucoaselor şi a pielii
- Creşte rezistența la oboseală
- Are rol în dezvoltarea intelectuală în special la copii
- Stimulează imunitatea

- Stimulează activitatea musculară
- Este implicat în procesul secreţiei gastrice
- Stimulează termogeneza
- Stimulează secreţia biliară
- Afrodiziac
- Antiinfecţios
- Vitalizant

FLUORUL (F)

- Remineralizant osos (favorizează fixarea calciului şi a magneziului în oase); previne caria dentară
- Adjuvant în tratamentul afecţiunilor osteoarticulare, mai ales la copiii cu scolioză
- Asigură buna inserţie a tendoanelor şi a ligamentelor pe oase
- Antibacterian

FOSFORUL (P)

- Asigură integritatea funcţională şi structurală a ţesutului nervos; stimulează şi tonifică sistemul nervos; este un constituent al lecitinei şi are rol în transmiterea influxului nervos
- Asigură structura oaselor şi a dinţilor (asociat cu calciul şi cu magneziul); intră în structura unghiilor
- Poate ameliora simptomele legate de tensiunile ligamentare (contracţii, dureri în jurul articulaţiilor, dureri lombare)
- Intervine în metabolismul glucidelor, lipidelor şi proteinelor (în sintezele proteice necesare creşterii, regenerării şi cicatrizării ţesuturilor)
- Intră în structura ATP-ului (controlează şi eliberează energia în toate celulele corpului uman) şi în structura fosfolipidelor, constituind membranele celulare
- Reglează contracţia musculară; menţine tonusul muscular
- Are rol în utilizarea vitaminelor B_1 (pentru sănătatea sistemului nervos), B_2 (pentru creşterea organismului), B_3 (pentru digestie şi echilibru emoţional) şi B_6 (pentru creşterea imunităţii)
- În caz de obezitate ajută la o mai bună utilizare a grăsimilor şi zaharurilor (rol de catalizator complementar)
- Asigură buna funcţionare a glandelor paratiroide
- Asigură absorbţia calciului şi a fierului
- Intră în structura acizilor nucleici
- Favorizează creşterea
- Susţine funcţiile hepatice
- Acidifiant
- Antispastic
- Diuretic

GERMANIUL (Ge)

- Întăreşte sistemul imunitar şi stimulează producerea de interferoni (în special γ-interferon) care intervin în lupta contra celulelor canceroase
- Reglează permeabilitatea membranei celulare
- Îmbunătăţeşte oxigenarea celulară
- Previne procesul de îmbătrânire
- Antioxidant (protejează de oxidare anumite substanţe organice, cum ar fi vitaminele A şi F, aminoacizii)
- Chelator al metalelor grele (plumb, mercur, cadmiu etc.)
- Antalgic
- Depurativ

IODUL (I)

- Prin intermediul hormonilor tiroidieni, are rol în reacţiile metabolice producătoare de energie, în dezvoltarea şi adaptarea sistemului nervos la factorii ambientali; intervine în procesele de creştere a organismului, în termogeneză, în activitatea muşchilor scheletici, în funcţiile renale, cardiace şi pulmonare; stimulează ansamblul glandelor endocrine şi în special activitatea hipofizei, pancreasului şi tiroidei
- Reglează metabolismul proteinelor, glucidelor şi lipidelor
- Ajută la dezvoltarea fizică şi psihică
- Ameliorează circulaţia periferică (acţiune foarte utilă pentru artritici)
- Măreşte fluxul sangvin coronarian
- Are rol antisenescent (asociat cu magneziul)
- Stimulează imunitatea
- Antiinfecţios (antibacterian, antimicotic)
- Antiinflamator
- Antiseptic
- Hipocolesterolemiant
- Hipotensiv

LITIUL (Li)

- Reglează procesele electrolitice ale neuronului, nivelul adrenalinei şi al noradrenalinei
- Acţionează asupra hipotalamusului, hipofizei şi suprarenalelor
- Scade lipoliza şi favorizează depunerile lipidice
- Ameliorează circulaţia cerebrală la persoanele în vârstă
- Antitoxic (în special faţă de uree)
- Tranchilizant
- Antidepresiv
- Antiepileptic
- Diuretic

MAGNEZIUL (Mg)

- Intervine în mai mult de 300 de reacţii enzimatice (în metabolismul glucidic, lipidic şi protidic)
- Intervine în metabolismul calciului, al fosforului, al sodiului, al potasiului şi al vitaminei C
- Are o acţiune neurovegetativă calmantă asupra plexului cardiac

AFECŢIUNI/INDICAŢII	OBSERVAŢII	DESCRIERE	ELEMENTE MINERALE RECOMANDATE
Stres	vezi şi *surmenaj*	O solicitare neobişnuit de puternică a organismului, ca şi reacţiile şi ripostele acestuia; orice suprasolicitare care determină un ansamblu de fenomene tisulare şi sistemice (neuroendocrine).	**Ca, Hg, Li, Mg, P, Zn** (asociat cu cuprul); Ag, Au, Cd, Co, Cr, I, Ni
Sughiţ		Spasm brusc, involuntar al diafragmului, producând o bruscă inspiraţie de aer cu vibrarea corzilor vocale, însoţit de un sunet caracteristic, urmat de închiderea spastică a glotei.	**Co**
Supuraţie		Producere şi scurgere de puroi la nivelul unui ţesut.	Au, Mn, S, Zn
Supuraţii provocate de infecţii stafilococice	vezi şi: *supuraţie, stafilococie cutanată*		Sn
Surditate	vezi şi: *hipoacuzie, otospongioză*	Abolirea totală sau parţială a simţului auzului.	Au, Cu, Mn, Se, Si
Surditate (în otită)	vezi şi: *surditate, otită*		Ag
Surmenaj	vezi şi *astenie*	Exces de oboseală fizică sau psihică (intelectuală).	**Al, As, K, Mg, Ni, P, Zn**; Co, I
Susceptibilitate		Stare de receptivitate sau de sensibilitate deosebit de intensă.	**Au**; Ag, Cu, Mn, Zn
Tabagism		Intoxicaţie cu nicotină în cazul fumătorilor; poate fi acută (ameţeli, paloare, vărsături, senzaţie de oboseală) sau cronică (palpitaţii, dureri anginoase, nervozitate, scăderea memoriei).	Se, Zn
Tahicardie	vezi şi *aritmie cardiacă*	Accelerarea ritmului cardiac la peste 100 bătăi/minut.	**Mg, Mn, P**; Co, I, Li, Mo
Tendinită	vezi şi *inflamaţie*	Inflamaţia corpului unui tendon sau a zonei sale de inserţie.	Si
Tendinţă suicidară	vezi şi *afecţiuni psihice (în general)*	Stare patologică de depresie marcată a subiectului afectat, asociată cu dorinţa – cu sau fără tentativa – de a-şi provoca moartea.	**Au** (asociat cu litiul), **Mg**; Ag, Al, Co, Cu, Li, Mn, Ni, P, S, Zn
Tetanie	vezi şi *spasmofilie*	Sindrom caracterizat prin crize de contracturi musculare, localizate mai ales la membre, datorate unei tulburări a metabolismului calciului sau unei alcaloze respiratorii ori metabolice.	**Ca, Mg, P**; Ag, Au, Co, Cu, F, K, Si, Zn Dintre sărurile lui Schussler: fosfat de magneziu
Ticuri		Mişcări anormale, intermitente, bruşte, involuntare, ca urmare a contracţiei unuia sau mai multor muşchi. Dispar în somn şi pot fi controlate prin voinţă.	F, Li, Mg, Mn, P
Tifos	vezi şi *boli infecţioase (în general)*	Stare generală de alterare a sănătăţii survenită în caz de febră tifoidă şi de tifos exantematic, caracterizată prin febră, congestia feţei, conjunctivită, laringită, bronşită cu evoluţie gravă, pe fondul stării toxice acute.	**Au**; Ag, Cu, Mn
Timiditate		Lipsă de îndrăzneală datorată unei mari neîncrederi în sine, sfiiciune maladivă.	Co, Mg, Mn
Trac		Emoţie de care sunt cuprinse anumite persoane, mai ales actorii, înainte de a apărea în faţa publicului.	**Co, Mn**; Li, Mg, Zn
Traheită	vezi şi *afecţiuni respiratorii (în general)*	Inflamaţia traheei.	**Cu**; Ag, Au, Mn, S, Se
Transpiraţie excesivă		Secreţie de sudoare excesivă.	**Mn**; K, Mg, Si
Transpiraţie în caz de febră	vezi şi: *febră, transpiraţie excesivă*	Secreţie de sudoare excesivă atunci când temperatura corpului creşte peste 37^0 C.	Mn
Transpiraţie în caz de nervozitate	vezi şi *transpiraţie excesivă*		Li

AFECŢIUNI/INDICAŢII	OBSERVAŢII	DESCRIERE	ELEMENTE MINERALE RECOMANDATE
Transpiraţie în stări emotive	vezi şi *transpiraţie excesivă*		Co
Transpiraţie la menopauză	vezi şi *transpiraţie excesivă*		Co, Mn
Transpiraţii în caz de afecţiuni pulmonare	vezi şi *transpiraţie excesivă*		Au
Traumatism		Ansamblul perturbărilor locale şi/sau generale provocate de o traumă (*trauma* desemnează strict leziunea fizică locală, nu şi efectele sale). Termenul se foloseşte şi în cazul unei agresiuni fizice brutale (rănire, plagă, arsură, fractură) sau al unor fenomene secundare care însoţesc o leziune (stare comoţională, paloarea tegumentelor).	Mg
Tremurături la menopauză	vezi şi *menopauză*		Co, Mn
Tremurături pe fond nervos			Al, Ca, Li, Mg, Mn, Se
Trombocitopenie		Scăderea numărului de trombocite, în general sub 150000/mm^3, din cauza unei insuficienţe calitative sau cantitative a producerii lor, a distrugerii crescute sau a repartiţiei anormale.	**Au**
Tromboză vasculară			Co, Mn, Mg, Se
Tuberculoza coloanei vertebrale	vezi şi: *tuberculoză (în general), tuberculoză osoasă*	Tuberculoză cu localizare la nivelul coloanei vertebrale.	Ag, Au, Cu, F, Mn, Se, Si
Tuberculoză (în general)	vezi şi *boli infecţioase (în general)*	Boală infecto-contagioasă datorată bacilului Koch, ce poate îmbrăca diferite forme în funcţie de localizarea şi întinderea leziunilor, de modul lor de evoluţie şi de gradul de rezistenţă a organismului. Se localizează cel mai frecvent la nivel pulmonar, dar poate afecta şi alte organe (rinichi, piele, oase etc.).	**As**; Ag, Au, Cu, Mn, S, Se, Si
Tuberculoză (în cazul existenţei cavernelor)	vezi şi *tuberculoză (în general)*	*Cavernă* – leziune anatomopatologică, ce se prezintă sub forma unei excavaţii localizate în parenchimul unui organ şi care rezultă în urma evacuării conţinutului, de obicei lichid sau semisolid, al acesteia (abces, gangrenă).	I, Ti
Tuberculoză cutanată	vezi şi *tuberculoză (în general)*	Tuberculoză manifestată la nivel cutanat.	Cu, Mn, S
Tuberculoză osoasă	vezi şi: *abces (în general), abces rece, tuberculoză (în general)*	Tuberculoză care afectează oasele.	Ag, Au, Cu, F, Mn, Si
Tuberculoză renală	vezi şi *tuberculoză (în general)*	Tuberculoză care afectează rinichii.	Ag, Au, Co, Cu, Mg, Mn, Ni, Zn
Tulburări ale apetitului		Lipsa patologică a poftei de mâncare.	Se, Si
Tulburări ale articulaţiei dentare	vezi şi *artrită dentară*		Si
Tulburări ale ciclului menstrual (în general)			Mg
Tulburări ale dezvoltării oaselor	vezi şi *afecţiuni osoase (în general)*		Ca
Tulburări ale echilibrului acido-bazic			Na
Tulburări ale gustului			Zn; **Mn**
Tulburări ale metabolismului fosfo-calcic			Cu

AFECŢIUNI/INDICAŢII	OBSERVAŢII	DESCRIERE	ELEMENTE MINERALE RECOMANDATE
Tulburări ale metabolismului lipidelor			Au, Mg, Se
Tulburări ale mirosului	vezi şi *anosmie*		Zn
Tulburări ale reflexelor (diminuare)			**K;** Ag, Au, Cu, F, Mn, Zn
Tulburări ale reflexelor (exagerare)			Mg, P
Tulburări ale sistemului nervos simpatic	vezi şi *distonie neurovegetativă*		Li
Tulburări capilare			I (asociat cu cuprul)
Tulburări de absorbţie a glucidelor			Ni
Tulburări de absorbţie intestinală a grăsimilor şi zaharurilor			Cu
Tulburări de atenţie	vezi şi *afecţiuni psihice (în general)*		**P, Si;** Ag, Al, As, Cu, Li, Mn
Tulburări de comportament	vezi şi *afecţiuni psihice (în general)*	Deficit de adaptare a copiilor la viaţa socială, care nu este imputabil direct unor boli, leziuni sau atingeri cerebrale sau unor tulburări psihiatrice, manifestându-se prin inadaptabilitate la disciplina şcolară, furt, vagabondaj, minciună etc.	Li; Mn (asociat cu cobaltul)
Tulburări de comportament însoţite de stări de agresivitate	vezi şi *agresivitate*		Li
Tulburări de concentrare şi de atenţie	vezi şi *afecţiuni psihice (în general)*		Au, Ca, Si
Tulburări de creştere			**Co, F, Fe, I, K, Mg, Mo, Ni, P, Si, V, Zn;** As, B
Tulburări de digestie şi de absorbţie	vezi şi: *afecţiuni gastro-intestinale (în general), digestie lentă, dispepsie*		Ag, Co
Tulburări de salivaţie			Ni
Tulburări hipofizo-ovariene sau hipofizo-orhitice			**Zn;** Cu
Tulburări hipofizo-suprarenaliene			**Zn;** Cu
Tulburări intestinale	vezi şi: *afecţiuni gastro-intestinale (în general)*		As
Tulburări limfatice (în general)			I
Tulburări menstruale			Co
Tulburări menstruale asociate instalării menopauzei	vezi şi *menopauză*		Co, Mn
Tulburări neuro-vegetative	vezi şi *distonie neurovegetativă*		Li

AFECŢIUNI/INDICAŢII	OBSERVAŢII	DESCRIERE	ELEMENTE MINERALE RECOMANDATE
Tumefacţii		Creştere de volum, umflare patologică de natură edematoasă a unui ţesut, organ sau a unei părţi limitate a corpului.	Co, I, K, Mn, Ni, P, Zn
Tuse (în general)		Expiraţie bruscă şi zgomotoasă, reflexă sau voluntară, cu expulzarea aerului din plămâni.	Ag, Au, Cu, Mg, Mn, P, S, Se
Tuse convulsivă	vezi şi: *boli infecţioase (în general)*; *tuse (în general)*	Boală infecţioasă acută, contagioasă şi epidemică, produsă de *Bordetella pertussis*, caracterizată prin chinte de tuse tipice, de tip spasmodic, întretăiate de reprize inspiratorii, însoţindu-se de vărsături, expectoraţie abundentă şi vâscoasă.	Ag, Au, Cu, P
Tuse pe fond nervos	vezi şi *tuse (în general)*		Co, Li, Mn
Tusea fumătorilor	vezi şi *tuse (în general)*		S, Se
Ulcer duodenal	vezi şi *afecţiuni gastrice (în general)*	Pierdere de substanţă la nivelul mucoasei duodenale, exprimată clinic prin dureri epigastrice şi prin tulburări digestive care apar înainte de mese.	Cu
Ulcer gastric	vezi şi *afecţiuni gastrice (în general)*	Leziune a stomacului, caracterizată prin pierdere de substanţă la nivelul mucoasei gastrice, mai frecvent pe mica curbură sau antru (porţiunea joasă aproape orizontală a stomacului, care comunică cu duodenul prin pilor).	**Cu, Zn**; Fe, Ge Dintre sărurile lui Schussler: siliciu
Ulcer gastro-duodenal	vezi şi *afecţiuni gastro-intestinale (în general)*	Boală benignă de cauză insuficient cunoscută, caracterizată prin pierdere de substanţă, şi care afectează, mai mult sau mai puţin profund, mucoasa gastrică şi duodenală.	**Au, Mg**; Co, Mn (asociat cu cobaltul), Na, S
Ulcer varicos		Ulceraţie tegumentară, dezvoltată de obicei pe faţa antero-internă a gambei, pe un fond de dilataţie venoasă prealabilă.	**Au**; Ag, Co, Cu, F, Mn, S, Si Dintre sărurile lui Schussler: fluorură de calciu
Ulceraţie (în general)		Proces patologic care determină o soluţie de continuitate la nivelul tegumentelor sau al mucoaselor, cu pierdere de substanţă.	**Zn**; Fe, Ge, Mg, Si
Ulceraţii bucale	vezi şi *ulceraţie (în general)*		Mo
Unghii (pete albe)			**Zn**
Unghii deformate (în general)			**Ca, Mg, S, Si, Zn**; Cu, Fe, K, Mn
Unghii deformate (deformări cauzate de decalcifiere)	vezi şi *unghii deformate (în general)*		**Si**; F
Unghii deformate (deformări cauzate de diabet)	vezi şi *unghii deformate (în general)*		**Zn**; Co, Ni
Unghii deformate (deformări cauzate de erupţii locale)	vezi şi *unghii deformate (în general)*		**S, Zn**; Mn, Sn
Unghii deformate (deformări cauzate de infecţii)	vezi şi *unghii deformate (în general)*		Ag, Au, Cu, Mg, Mn
Unghii deformate (deformări cauzate de tulburări tiroidiene)	vezi şi *unghii deformate (în general)*		I, Mg, P
Unghii friabile (fragile)			**Ca, Mg, Si, Zn**; Cu, F, Fe, Mn

AFECŢIUNI/INDICAŢII	OBSERVAŢII	DESCRIERE	ELEMENTE MINERALE RECOMANDATE
Uremia din insuficienţă renală	vezi şi *uremie (în general)*	Creşterea patologică a nivelului ureei din sânge, apărută în insuficienţa renală, datorită faptului că rinichii nu mai pot asigura filtrarea şi purificarea sângelui de compuşii nocivi.	**Mn**; Co, Mg, S, Se
Uremie (în general)	vezi şi: *uremia din insuficienţa renală, insuficienţă renală*	Ansamblul de manifestări toxice care însoţeşte retenţia ureei şi a altor produşi azotaţi în organism (mai ales în sânge); survine în insuficienţa renală cronică.	**Mn**; Ag, Au, Co, Cu, I, K, Li, Mg, P, S, Se
Uretrită acută		Inflamaţie acută a uretrei.	Ag, Au, Cu, Mg, Sn
Uretrită cronică		Inflamaţie cronică a uretrei.	Ag, Au, Cu, Mg, Mn, Sn
Urticarie	vezi şi *alergii (în general)*	Erupţie cutanată de natură alergică, constând din papule roz sau albicioase, asemănătoare urzicăturilor, bine delimitate, cu margini neregulate, pe un fond eritematos.	**Ca, Mn, S**; Co
Vaginită	vezi şi *vaginită candidozică*	Inflamaţia mucoasei vaginului.	Ag, Au, Cu, Mg, Mn, Sn
Vaginită candidozică	vezi şi: *vaginită, micoză genitală*	Inflamaţia mucoasei vaginului cauzată de *Candida albicans*.	Al
Varice	vezi şi: *afecţiuni cardiovasculare (în general), insuficienţă circulatorie*	Dilatare venoasă patologică permanentă la nivelul reţelelor venoase superficiale ale membrelor inferioare.	**Ca, Co, Cu, Mn**; Ag, Au, F, Li, Mg, Ni, S, Si
Varice şi hemoroizi în timpul sarcinii	vezi şi *varice*		**Cu**; Au, Co, Mn, S, Sn
Vărsături (în general)		Expulzie bruscă, pe cale bucală, a conţinutului stomacului.	**Na**; Mg
Vărsături în timpul sarcinii	*vezi şi vărsături (în general)*		Li
Vărsături prelungite	*vezi şi vărsături (în general)*		K
Vergeturi		Mici linii de atrofie cutanată, similare cicatricilor plane, iniţial roşii-violacee, apoi albe-sidefii, deprimate sau proeminente, localizate pe abdomen, sâni sau coapse, ce se formează pe pielea supusă unei distensii exagerate (obezitate, sarcină), prin ruperea fibrelor elastice din derm.	**Si**
Verucă		Tumoră benignă cutanată, neregulată, de dimensiuni variabile, de origine virală, constituită prin hipertrofia papilelor dermice. Se localizează frecvent pe mâini, picioare, faţă.	**Mg, Si**; Ag, Au, Cu, F, Mn, Zn Dintre sărurile lui Schussler: sulfat de sodiu
Viroză (în general)		Infecţie determinată de un virus.	**Ag**; Cl, Cu, I, Mn
Vitiligo		Tulburare de pigmentare a pielii, care prezintă porţiuni decolorate, bine delimitate, înconjurate de o zonă de culoare închisă; nu se produc modificări patologice ale epidermului.	**Cu**; Co, Mg, Mn, S
Vulvită	vezi şi *micoză genitală*	Inflamaţia vulvei.	Ag, Au, Cu, Mg, Mn, Sn
Xerodermie	vezi şi *afecţiuni dermatologice (în general)*	Uscăciune a pielii.	Fe, Ge, K, S, Zn

NOTĂ: elementele minerale scrise cu caractere îngroşate sunt indicate în mod deosebit în tratarea afecţiunii respective.

GLOSAR

ABSORBŢIE = În fiziologie este numit astfel procesul fizico-chimic de asimilare a unei substanţe în organism, de pătrundere a ei în sânge sau în celule. Termenul se utilizează în special pentru absorbţia intestinală, proces prin care substanţele nutritive din tubul digestiv trec în mucoasa epiteliului digestiv.

ACIDIFIANT = Care scade pH-ul mediului cu care vine în contact, transformându-l în mediu acid (pH<7). Opus: *alcalinizant*.

ADINAMIE = Scăderea generalizată a activităţii motorii spontane (a dorinţei de mişcare), consecutivă unei senzaţii de slăbiciune musculară marcată. Caracterizează unele boli cum sunt cele infecţioase (febră tifoidă, malarie etc.) sau stările febrile accentuate.

ADIPOZITATE = Termen considerat adesea sinonim cu *adipoză* (**adipoză** = exces de grăsime în ţesutul celular subcutanat); este utilizat îndeosebi pentru a desemna modalităţile de dispunere a ţesutului gras în organism (adipozitate fesieră, adipozitate abdominală etc.).

ADITIV(I) ALIMENTAR(I) = Substanţe adăugate intenţionat într-un aliment, în general în cantităţi mici, cu scopul de a creşte durata conservării stării şi a calităţilor sale. Deşi legile care permit utilizarea sau nu a unor aditivi alimentari sunt formulate şi reglementate adesea de unele organisme internaţionale, acestea diferă de la o ţară la alta. Efectul aditivilor alimentari asupra stării de sănătate a fiinţei umane ar trebui să fie factorul decisiv pe baza căruia ei să fie admişi sau respinşi din uzul alimentar; din nefericire însă sunt permişi şi aditivi care au efecte deosebit de nocive asupra sănătăţii fiinţei umane, mulţi dintre ei fiind chiar cancerigeni.

ADJUVANT = 1) În chimie, desemnează un agent fizic, chimic sau biologic, capabil să modifice viteza de derulare a unei reacţii. 2) În medicină, desemnează un remediu sau un tratament de însoţire, al cărui scop este de a completa efectele tratamentului de bază. Tot cu acest termen este desemnată şi o substanţă care permite absorbţia mai uşoară a unui remediu terapeutic sau facilitează acţiunea sa.

ADSORBŢIE = Fixare, de regulă reversibilă, a unei substanţe (molecule, ioni, particule) la suprafaţa unui solid (numit adsorbant), de natură fizică (prin forţe van der Waals) sau chimică (prin legătură chimică).

AFRODIZIAC(E) = Produse sau modalităţi practice care trezesc senzualitatea şi libidoul şi amplifică erotismul, stimulând trăirile erotice şi realizarea fuziunilor amoroase reuşite, generatoare de fericire.

ALBUMINĂ = Grup de proteine conţinute în serul sangvin, în lapte, în ouă, în muşchi, precum şi în unele vegetale; au un rol foarte important în menţinerea echilibrului osmotic al lichidelor din organism, scăderea lor sub un anumit prag fiind letală.

ALCALINIZARE = Procesul de producere a unui mediu alcalin, prin adăugarea de substanţe care cresc pH-ul acelui mediu peste 7.

ALCHIMIE = Pentru majoritatea oamenilor, alchimia reprezintă cea mai secretă dintre ştiinţele oculte, care nu îşi dezvăluie misterele decât celor care sunt iniţiaţi şi integraţi pe calea spiritualităţii. Ea este atât o ştiinţă complicată care studiază tainele elementelor din natură cât şi o filozofie profundă despre evoluţia omului.

Contrar afirmaţiilor care au fost făcute de unii oameni de ştiinţă contemporani, alchimia nu constituie o „himeră” şi nici un fel de „prechimie” care se bazează pe studiile empirice. Dimpotrivă, cei care au reuşit să-i pătrundă tainele sau doar i-au intuit complexitatea o descriu ca pe o veritabilă *ştiinţă spirituală a vieţii*. Tocmai din această cauză, alchimia este regăsită în aproape toate tradiţiile spirituale autentice ale omenirii: la vechii egipteni, la arabi, creştini, hinduşi, chinezi etc.

Prin urmare, alchimia reprezintă cu mult mai mult decât o banală ştiinţă empirică – după cum s-au grăbit unii „specialişti” să o califice; fiind totodată mult mai nuanţată decât oricare dintre ştiinţele exacte din prezent, ea se dovedeşte a fi o doctrină ezoterică autentică şi o ştiinţă foarte profundă a naturii, care la nivel exterior realizează transmutarea metalelor inferioare în aur (aurul este un metal nobil, superior), iar la nivel subtil interior, ea realizează transformarea spirituală a alchimistului însuşi, până la desăvârşirea sa spirituală. Aşadar, abordarea alchimiei de pe poziţii profund spirituale şi iniţiatice este în măsură să conducă în mod gradat la purificarea, dezvoltarea şi elevarea atât a mentalului cât şi a sufletului adeptului alchimist, căci după cum afirma unul dintre cei mai mari alchimişti ai evului mediu (Paracelsus): „nimeni nu poate transmuta nici un fel de materie dacă mai întâi nu s-a transformat el însuşi într-un mod profund”.

În lumina acestei afirmaţii, putem să înţelegem că alchimia este în primul rând o cale eminamente spirituală, contrar unor remarci peiorative care se referă la ştiinţa alchimiei ca la o „cale materialistă şi inferioară”. În realitate, alchimia reprezintă o sui-generis ştiinţă „a conştiinţei“, care îşi propune în cel mai înalt grad să acceadă la înţelegerea semnificaţiei profunde a evoluţiei în Macrocosmos.

ALCOOL-DEHIDROGENAZĂ = Enzimă ce conţine zinc; catalizează procesele de dehidrogenare (eliberarea ionului de hidrogen) din moleculele de alcooli.

ALDEHIDOXIDAZĂ = Enzimă ce conţine fier; catalizează reacţiile de oxidare a aldehidelor.

ALDOLAZĂ = Enzimă care conţine zinc. Este prezentă în ţesuturile fătului sub forma a trei izoenzime (tipul A – în muşchi, tipul B – în ficat şi tipul C – în creier) şi intervine în lanţul de degradare a glicogenului sau a glucozei. La adult este prezentă în cantităţi foarte mici în sânge; concentraţia aldolazei creşte în ficat şi în ser în unele afecţiuni musculare, în hepatite acute şi îndeosebi în cancerele hepatice.

ANABOLISM = Ansamblul proceselor care permit asimilarea nutrimentelor şi utilizarea lor, în scopul elaborării de molecule în ţesuturile vii, adică totalitatea proceselor de sinteză, de creştere, de reconstrucţie. Opus: *catabolism*.

ANALGEZIC = Care atenuează sau chiar face să dispară durerea fără abolirea conştienţei, senzaţia de durere dispărând chiar şi atunci când cauza nu a fost îndepărtată. Sin. *antalgic*.

ANANDA [sanscr. „beatitudine, fericire supremă“] = Termen ce desemnează nu plăcerea legată de satisfacţia simţurilor, în mod necesar efemeră, ci bucuria oceanică decurgând dintr-o stare ce situează sufletul dincolo de toate dualităţile şi opoziţiile. Conform filozofiei *Vedanta*, este vorba de o stare extraordinar de înaltă de conştiinţă în care nu mai există gânduri. Această stare sublimă este dincolo de boală, de bătrâneţe, de teamă, de moarte, de griji, de suferinţă şi de durere şi constituie, atunci când fiinţa o trăieşte plenar, o experienţă copleşitoare de fericire pură şi nesfârşită. În *Vedanta*, *Brahman* (Absolutul Divin sau Dumnezeu) este definit ca *sat-cit-ananda* („pură existenţă – pură conştiinţă – pură beatitudine“). *Ananda*, fericirea absolută şi continuă, nu poate fi resimţită în totalitate decât în starea de *samadhi*, căci ea aparţine Conştiinţei Extatice Divine. În ordinele monastice ale tradiţiei *Shankara*, numele *sannyasin*-ilor („aspiranţii la eliberarea spirituală“) se termină cu *ananda*. De exemplu: *Vivekananda*, *Shivananda*, *Yogananda* etc.

ANGOASĂ = În psihologie înseamnă nelinişte, tulburare, îngrijorare, adesea de natură patologică, care apare la o persoană din sentimentul că ar putea greşi sau din cauza senzaţiei de insecuritate. În medicină termenul desemnează o stare de anxietate, acompaniată de o senzaţie de constricţie în regiunea epigastrică, cu jenă respiratorie şi cardiacă, accelerarea respiraţiei şi a pulsului, stare de rău general.

ANHIDRAZĂ CARBONICĂ = Enzimă care conţine zinc; scindează reversibil acidul carbonic în dioxid de carbon şi apă, având astfel un rol esenţial în menţinerea echilibrului acidobazic al organismului. Este prezentă în cantitate mare în eritrocite, unde contribuie la procesele de transport şi de transfer al dioxidului de carbon.

ANTAGONIST = Care se opune unei anumite acţiuni.

ANTIACID = Care reduce sau neutralizează aciditatea (pH<7); **antiacid gastric** = care reduce sau neutralizează aciditatea sucului gastric.

ANTIALERGIC = Care poate preveni sau suprima o reacţie alergică (**reacţie alergică** = reacţie patologică a organismului, apărută ca urmare a contactului acestuia cu o substanţă percepută de sistemul imunitar ca fiind străină; exemple de reacţii alergice: urticaria, eczema, şocul anafilactic).

ANTIANAFILACTIC = Care împiedică apariţia unei stări anafilactice (**anafilaxie** = hipersensibilitate specifică a organismului, de tip imediat, care este provocată prin injectarea prealabilă a unui antigen – injecţia *preparantă* – şi care apare după o a doua injectare a aceluiaşi antigen – injecţia *declanşantă*; se poate manifesta ca o reacţie alergică – eczemă, astm, edem Quincke, şoc anafilactic).

ANTIANEMIC = Care elimină starea de anemie (**anemie** = scăderea hemoglobinei sub valorile normale).

ANTIATEROSCLEROTIC = Care previne ateroscleroza (**ateroscleroză** = proces patologic cu evoluţie foarte lentă, caracterizat prin distrugerea fibrelor elastice ale pereţilor arteriali şi prin formarea de plăci de aterom – depuneri de colesterol şi de calciu; procesul afectează în special arterele mari şi arterele de la nivelul creierului, al inimii, al rinichilor şi al sistemului digestiv).

ANTIBACTERIAN = Care distruge bacteriile (bactericid) sau împiedică dezvoltarea lor (bacteriostatic).

ANTIBIOTIC = Care are acţiune bacteriostatică (opreşte dezvoltarea bacteriilor), bactericidă (distruge bacteriile), antivirală (distruge virusurile) sau antifungică (distruge ciupercile patogene).

ANTICANCERIGEN – var. pentru *anticanceros.*

ANTICANCEROS = Care are rol în prevenirea şi în tratamentul cancerului. Sin. *antitumoral.*

ANTICOAGULANT = Care împiedică sau întârzie formarea cheagului sangvin. Vezi şi *coagulare.*

ANTICORP = Substanţă specifică, de natură proteică, care este prezentă în mod natural în organism (în sânge sau în ţesuturi) sau este produsă sub acţiunea unui antigen şi care are proprietatea de a reacţiona specific, in vivo sau in vitro, cu antigenul corespondent, apărând organismul de acţiunea acestuia; producerea de anticorpi este esenţială pentru dezvoltarea imunităţii organismului.

ANTIDOT = 1) Substanţă capabilă să neutralizeze o toxină sau o substanţă nocivă ori să împiedice efectele acesteia în organism, printr-un mecanism fizic, chimic, biochimic sau farmacologic; vezi şi *chelator.* 2) În homeopatie desemnează un medicament destinat să atenueze o reacţie excesivă determinată de administrarea unui alt medicament. Sin. *homeodot.*

ANTIFUNGIC = Care acţionează împotriva fungilor (**fungi** = ciuperci patogene).

ANTIHIPERTENSIV = Care tratează hipertensiunea arterială (**hipertensiune arterială** = creşterea presiunii sangvine peste 160/90 mmHg).

ANTIHISTAMINIC = Care se opune acţiunii histaminei; vezi *histamină.*

ANTIINFECŢIOS = Care tratează infecţiile (**infecţie** = pătrunderea în organism a unui agent patogen – virus, bacterie, ciupercă, parazit – care este urmată de multiplicarea acestuia şi de producerea de leziuni anatomopatologice sau care are o evoluţie asimptomatică).

ANTIINFLAMATOR = Care combate sau reduce inflamaţia (**inflamaţie** = ansamblu de fenomene reacţionale locale ale organismului faţă de un agent patogen).

ANTILITIAZIC = Care împiedică formarea de concreţiuni solide (calculi), ce pot lua naştere prin aglomerarea de substanţe organice sau minerale în interiorul canalelor glandulare, al conductelor naturale sau al cavităţilor organice (exemple: calculi biliari, urinari etc.).

ANTIOXIDANT = Care inhibă procesele oxidative din organism, contracarând activitatea radicalilor liberi în exces, ce apar în organism datorită stresului, razelor ultraviolete, agenţilor poluanţi, fumatului etc.

ANTIPARAZITAR = Care combate şi distruge paraziţii (**paraziţi** = specii biologice care vieţuiesc folosind, permanent sau temporar, organismul-gazdă drept mediu de existenţă; organismul-gazdă este afectat dacă paraziţii sunt excesiv de numeroşi).

ANTIPORT = Proteină membranară care transportă transmembranar doi ioni diferiţi sau două molecule mici, în direcţii opuse, fie simultan, fie secvenţial.

ANTISENESCENT = Care combate senescenţa (**senescenţă** = slăbirea facultăţilor fizice şi psihice datorată îmbătrânirii) şi regenerează sau întinereşte.

ANTISEPTIC = Care distruge sau împiedică dezvoltarea microorganismelor ce se găsesc pe ţesuturile vii (tegumente şi mucoase).

ANTISPASTIC = Care diminuează sau înlătură spasmele (contracturile) involuntare ale musculaturii netede sau striate. Sin. *antispasmodic, spasmolitic.*

ANTITERMIC = Care combate febra. Sin. *antipiretic, antifebril.*

ANTITOXIC = Care împiedică intoxicarea, care limitează acţiunile toxinelor.

ANTITRAC = Care combate tracul (**trac** = stare emotivă intensă trăită de anumite persoane, mai ales artişti, în special atunci când apar în faţa unui public).

ANTITROMBOTIC = Care se opune procesului de tromboză (**tromboză** = formarea unui cheag – trombus – pe traiectul sistemului cardio-circulator).

ANTITUMORAL = Care limitează dezvoltarea tumorilor. Sin. *anticanceros.*

ANTIULCEROS = Care tratează ulcerul.

ANTIVIRAL = Care acţionează împotriva virusurilor şi care are o acţiune de stimulare a imunităţii; (**virusuri** = agenţi patogeni care se multiplică numai în celulele pe care le parazitează).

ANXIOLITIC = Remediu terapeutic care atenuează sau reduce anxietatea.

ARHETIP = Termen care desemnează unele conţinuturi specifice ale inconştientului colectiv, reprezentând anumite imagini originare universale, care pot fi transformate în formule conştiente, ce sunt transmise tradiţional în cadrul unor doctrine sau iniţieri. Arhetipurile sunt nişte tainice structuri mentale înnăscute, ce constituie „psihismul preformat"; ele sunt prezente în toate epocile, în toate culturile, în toate spaţiile geografice. Se consideră că la originea arhetipurilor se află sedimentarea unor experienţe spirituale, divine, misterioase, cosmice, milenare care au fost cândva trăite de umanitate.

În filozofia lui Platon, acest concept desemnează modelul cel tainic, originar, prim, ideal al fiinţelor şi al obiectelor sensibile, considerate ca reprezentări imperfecte şi cópii ale sale. În doctrina lui C.G. Jung, arhetipul constituie o imagine complexă cu caracter arhaic, specifică inconştientului colectiv al popoarelor, anistorică şi care sintetizează într-un mod misterios experienţele originare ale umanităţii. Conţinutul arhetipal nu este un conţinut al experienţei individuale şi subiectul nu va deveni niciodată conştient ca atare de acesta decât în cazul atingerii unui înalt nivel de evoluţie spirituală. Arhetipurile nu pot fi desfiinţate prin negarea existenţei lor; influenţa lor nu poate fi suprimată. Arhetipul nu poate fi explicat şi, în acest fel, anihilat; explicarea arhetipului (ca tentativă) revine la o traducere care foloseşte o limbă sau un limbaj, cu alte imagini, diferite de conţinuturile arhetipale.

Arhetipul, ca element al structurii psihice, dispune de o forţă vitală autonomă în „economia"psihică. El reprezintă acele „date instinctive ale sufletului primitiv obscur, rădăcini reale, dar mereu invizibile ale conştiinţei individuale". De exemplu, tema copilului (arhetipul „zeului-copil": copilul înţelept, fiul regelui, fiul vrăjitoarei, copilul care apare în caliciul unei flori, copilul ieşind dintr-un ou de aur, copilul care este înconjurat de un cerc solar sau cel aflat în centrul unei *mandala*-e) nu se datorează unei acumulări reziduale de amintiri din copilăria proprie; imaginile care trimit la tema copilului aparţin umanităţii în totalitate şi nu individului. Dintr-un anumit punct de vedere, tema copilului reprezintă aspectul infantil preconştient al sufletului colectiv. Tema copilului nu este acelaşi lucru cu experienţa concretă a unui copil (această diferenţă este valabilă pentru toate arhetipurile). Imaginea empirică de „copil"este un mod de expresie a unei stări psihice greu sesizabile; reprezentarea mitologică a copilului nu copiază „copilul"empiric, această reprezentare este un simbol (copilul divin, miraculos). Individul poate trăi conflictual o disociere (ca urmare a unei serii de incompatibilităţi) între starea sa actuală şi starea originară a copilăriei; de multe ori o persoană alege, arbitrar sau corespunzător unor ambiţii, o individualitate care este în contradicţie cu caracterul său originar. Prin analogie, se vehiculează ipoteza că umanitatea se află periodic în contradicţie puternică cu acele condiţii ale copilăriei, cu starea originară, inconştientă şi instinctivă; aceste rupturi din climatul originar se manifestă în impresiile vizionare (produse fie în vis, fie în stare de veghe), ce revin ca o dedublare între starea trecută şi starea prezentă (de exemplu, individul se vede pe el însuşi copil). Păstrarea referinţelor la copilul mitologic are drept scop păstrarea legăturilor omului cu un climat al său originar, în ultimă instanţă, cu propriile sale rădăcini.

Câteva dintre arhetipurile mai importante sunt: Anima, Animus, Femeia, Bărbatul, Marele înţelept, Ghidul Spiritual, Dumnezeu, Iubirea, Sexualitatea mistică, Eroul, Copilul, Mama (Mama cea Mare – denumirea se referă la tipul Zeiţei-Mamă, precum *Kali, Tara, Tripura Sundari etc.* din tradiţia hindusă).

ASTRINGENT = Care determină o retracţie la nivelul ţesuturilor. Această acţiune este utilă pentru reducerea sângerării (efect hemostatic), pentru reducerea secreţiilor de la nivelul unei plăgi sau de la nivelul mucoasei intestinale (efect antidiareic).

ATROFIE = Diminuarea patologică a volumului unei mase celulare, a unui ţesut sau a unui organ, care se datorează unui deficit de aport nutriţional sau de activitate funcţională.

AYURVEDA [sanscr. *ayus* – „viaţă", *veda* – „ştiinţă"] = Medicina tradiţională a Indiei. Tratatul *Charaka Samhita* menţionează că această ştiinţă medicală a fost revelată oamenilor de însuşi *Brahma* – Dumnezeu, în ipostaza sa de Creator al Macrocosmosului –, iar tratatul *Sushruta Samhita* precizează că această ştiinţă sacră a vindecării s-a născut odată cu creaţia acestui Macrocosmos.

În viziunea sistemului tradiţional *ayurveda*, starea de sănătate perfectă înseamnă în primul rând o deplină armonie. Ţelul acestui sistem medical nu este doar acela de a reda fiinţei umane aflate în suferinţă o stare temporară de refacere fizică, psihică sau mentală. Starea de sănătate a unei fiinţe umane nu poate fi redusă doar la o simplă senzaţie de confort sau de bine. Această ştiinţă milenară urmăreşte totodată să trezească în fiecare om aspiraţia autentică spre o armonie divină profundă şi deplină, care trebuie să se oglindească la toate nivelurile fiinţei. Această aspiraţie constant menţinută reprezintă în realitate fundamentul stării veritabile de sănătate.

Scopul principal al acestui sistem medical este tocmai realizarea stării de sănătate spirituală perfectă, care este premisa cunoaşterii esenţei divine a fiinţei *(Atman)* şi a atingerii efective a stării de îndumnezeire, AICI ŞI ACUM.

BIOCATALIZATOR – vezi *catalizator*.

BIO-FEEDBACK = Principiul de bază al adaptării oricărui sistem la mediu, prin reacţia specifică a efectului asupra cauzei şi prin realizarea circuitelor reflexe autoreglatorii, care determină astfel coechilibrarea dinamică şi în acelaşi timp autodelimitarea sistemului faţă de mediul său specific. Ca fenomen natural, *feedback*-ul se manifestă la toate nivelurile de organizare ale materiei, îmbrăcând diferite forme în cadrul diferitor sisteme. *Feedback*-ul este un element component inseparabil al mecanismului de autoreglare şi în acelaşi timp o însuşire a organizării unui sistem în ansamblu, ca rezultantă a însuşirilor subsistemelor sale şi a combinaţiilor lor. Sin. *retroacţiune, conexiune inversă.*

BRADICARDIE = scăderea frecvenţei cardiace sub limita normală (60 contracţii/minut).

CALMANT = Care atenuează durerea sau care acţionează ca sedativ. Sin. *anxiolitic.*

CARBOXIPEPTIDAZĂ = Enzimă care conţine zinc; catalizează hidroliza proteinelor în tubul digestiv prin ruperea legăturilor peptidice la nivelul aminoacizilor din capătul amino al proteinelor (legătura C-terminală).

CARDIOTONIC = Care creşte forţa de contracţie a inimii.

CATALAZĂ = Enzimă care conţine fier; este o enzimă oxidantă ce descompune apa oxigenată, cu degajare de oxigen simplu; este prezentă îndeosebi în celulele hepatice şi în hematii.

CATALIZATOR = Substanţă care, adăugată în cantităţi infime, accelerează desfăşurarea unei reacţii chimice, fără a fi ea însăşi afectată de reacţia pe care o catalizează.

CAUSTIC = Care are acţiune corozivă, care distruge ţesuturile animale şi vegetale.

CAUTERIZANT = Care distruge un ţesut, cu scopul de a suprima o leziune, de a opri o sângerare sau de a face să regreseze o cicatrice hipertrofiată.

CÂMP MORFOGENETIC = Termen introdus relativ recent de către biologul Rupert Sheldrake, considerat un geniu revoluţionar pentru lansarea ipotezei „cauzalităţii formatoare". Potrivit acestei teorii, dezvoltarea formei oricărei creaturi vii, precum şi manifestarea funcţiilor biologice, este guvernată de un câmp energetic de formă numit *câmp morfogenetic* (gr. *morphos* – „formă"). Este vorba despre un câmp energetic subtil care generează şi modelează forma fizică (se remarcă similaritatea de sens între acest concept ştiinţific şi conceptul spiritual *de corp eteric* – vezi *corp eteric*), un fel de câmp biologic care poate fi „acordat", printr-un proces numit *rezonanţă morfică*, cu ceilalţi membri ai aceleiaşi specii, care au trăit anterior sau care trăiesc în prezent. În felul acesta este influenţată propria dezvoltare a respectivei fiinţe.

Această ipoteză a fost utilizată de Sheldrake pentru a explica procesul memoriei. *Rezonanţa* este de fapt o stare de afinitate, de simpatie cu alte fiinţe, este o legătură subtilă. Dacă un organism intră în rezonanţă morfică cu alte organisme ale aceleiaşi specii care au trăit anterior sau care trăiesc în prezent, pe bază de similaritate şi de afinitate, atunci apare o consecinţă extrem de interesantă: din tot trecutul, aspectul cu care organismul nostru seamănă cel mai mult este chiar el însuşi (în stadiile sale anterioare de dezvoltare, deci în trecut). Deşi este evident că dezvoltarea unui organism viu individual nu este guvernată exclusiv de propriile sale forme din trecut, există totuşi posibilitatea fascinantă ca el să fie subiectul unei rezonanţe morfice cu propriile sale stări anterioare. Memoria ar putea fi în acest caz o acordare cu stările trecute ale propriei noastre fiinţe, prin procesul rezonanţei morfice, astfel încât trecutul nostru creează – putem spune – un prezent continuu pentru noi.

CENTRIFUG = Care are tendinţa de a evolua sau de a se deplasa spre extremităţi.

CENTRIPET = Care are tendinţa de a evolua sau de a se deplasa de la periferie spre axul organismului.

CERULOPASMINĂ = Globulină prezentă în plasma sanguină; este proteina de transport a cuprului; concentraţia sa scade în degenerescenţa hepatolenticulară şi în sindromul nefrotic, fiind crescută în unele tipuri de hepatită, în ciroza hepatică şi în boala Wilson.

CH = diluţie centesimală în homeopatie; de exemplu, *CH7* este a şaptea diluţie centesimală etc. Vezi şi *remediu homeopatic*.

CHAKRA [sanscr. „roată, cerc"] = Centru tainic de energie; termen ce desemnează anumite puncte-focar ale energiei vitale, psihice, mentale, spirituale din fiinţa umană. Fiecare *chakra* este în mod simbolic reprezentată ca o floare de lotus cu un anumit număr de petale (reprezentând spiţe subtil-energetice) şi are asociate o *bija mantra* şi o zeitate aflată în mandala proprie. Există şapte astfel de puncte-focar, dintre care şase *chakra*-e principale *(muladhara, swadhisthana, manipura, anahata, vishuddha, ajna)* şi *sahasrara*, care nu este propriu-zis o *chakra*, ci este CENTRUL SUPREM DE LEGĂTURĂ CU DUMNEZEU; *sahasrara* înglobează şi transcende toate celelalte chakra-e.

Aceşti centri fundamentali acumulează, transformă şi redistribuie energia subtilă, modulată care îi traversează. *Chakra*-ele sunt puncte-focar de întâlnire şi de interpenetrare a fizicului cu psihicul, a mentalului cu cauzalul. Deşi *chakra*-ele influenţează în mod cert glandele endocrine (de exemplu, *vishuddha chakra* este în legătură cu glanda tiroidă) şi anumite organe fizice (de exemplu, *anahata chakra* este în legătură cu inima), este bine să nu le confundăm cu acestea, deoarece aparţin unui alt nivel al realităţii fenomenale. Cele şase *chakra*-e principale împreună cu CENTRUL SUPREM (*sahasrara*) se găsesc amplasaţi de-a lungul lui *sushumna nadi* (canalul principal de forţă ce transportă energia subtilă de-a lungul coloanei vertebrale), dar în afara corpului fizic.

Centrii de forţă principali sunt:

Muladhara chakra – este situat în plan subtil la baza coloanei vertebrale, între organele sexuale şi anus; dinamizarea sa armonioasă conferă fiinţei o vitalitate excelentă şi o integrare foarte bună în planul material. Atunci când este complet şi armonios dinamizat, conferă controlul deplin asupra energiilor subtile ale pământului şi trezirea energiei fundamentale a fiinţei, *kundalini shakti*, care la omul obişnuit se află într-o stare potenţială la acest nivel.

Swadhisthana chakra – proiecţia sa la nivelul corpului fizic se află deasupra organelor sexuale. Reprezintă aşa-zisa „conştiinţă senzuală", erotismul, imaginaţia, mimetismul social, fiind asociată cu energia instinctuală, cu potenţialul creator. Trezirea completă şi armonioasă a acestui centru de forţă conferă controlul deplin asupra energiilor subtile ale apei.

Manipura chakra – proiecţia sa la nivelul corpului fizic este la două degete sub ombilic. Reprezintă conştiinţa expansivă, pasionalitatea, dinamismul; controlează voinţa, ego-ul, individualitatea, puterea, stăpânirea de sine, inteligenţa practică. Trezirea deplină şi armonioasă a acestui centru de forţă conferă controlul deplin asupra energiilor subtile ale focului şi o stare de sănătate fizică perfectă.

Anahata chakra – are ca zonă de proiecţie la nivelul corpului fizic zona din mijlocul pieptului. Guvernează în fiinţă compasiunea, liniştea sufletească, detaşarea şi iubirea necondiţionată. Prin trezirea sa completă şi armonioasă se dobândeşte capacitatea de dedublare conştientă în lumile subtile paradiziace, empatia perfectă, controlul deplin asupra energiilor subtile ale aerului.

Vishuddha chakra – proiecţia sa la nivelul corpului fizic este în zona gâtului. Reprezintă conştiinţa pură, creativitatea. Guvernează exprimarea, inspiraţia în vorbire, elocvenţa, revelaţiile estetice, sesizarea modelelor arhetipale, trezirea intuiţiei, trăirile sublime. Prin trezirea sa completă se dobândeşte controlul energiilor misterioase ale timpului şi al energiilor subtile ale eterului.

Ajna chakra – are ca zonă de proiecţie la nivelul corpului fizic spaţiul dintre sprâncene. Reprezintă conştiinţa mentală superioară care mijloceşte percepţia directă a lumilor invizibile şi sesizarea directă a aspectelor subtile ale manifestării. Trezirea sa deplină şi armonioasă conferă fiinţei starea de genialitate, de unitate, de comuniune cu legile cosmice, de non-identitate cu corpul fizic şi de identificare cu natura sa spirituală.

Sahasrara – este situat în plan subtil deasupra creştetului. Este supranumit şi centrul suprem de contact cu Dumnezeu. Simbolizează detaşarea de iluzie, care conduce la obţinerea cunoaşterii supramentale, depline a Adevărului Suprem, conform căruia *totul este unul* şi *unul este tot*. Fiinţa umană în care acest centru a fost complet trezit trăieşte starea de continuitate a conştiinţei, de unitate a contrariilor, de transcendere a polarităţilor şi fuziunea deplină cu Absolutul sau Dumnezeu.

Oamenii înzestraţi cu capacităţi mediumice şi capabili, datorită clarviziunii, să vadă corpul astral al celorlalţi, descriu adeseori *chakra*-ele ca pe nişte focare de lumină subtilă, distinct colorate, având un număr diferit de petale sau canale energetice care pornesc dintr-un centru *(bindu)*.

CHELARE = Proces fizico-chimic prin care ionii metalici care trebuie eliminaţi din organism sunt fixaţi pe o moleculă complexă (numită agent chelator), rezultând astfel un complex chelat, solubil, stabil, neionizat, netoxic, care se elimină rapid prin urină.

CHEMOTACTISM – var. pentru *chimiotactism*.

CHIMIOTACTISM = Fenomenul de atragere (*chimiotactism pozitiv*) sau de respingere (*chimiotactism negativ*) a unei structuri vii sub acţiunea unui agent chimic; var. *chemotactism*.

CICATRIZANT = Care ajută şi grăbeşte procesul de vindecare a unei plăgi prin proliferarea ţesutului conjunctiv, din care se formează o cicatrice.

CICLUL TRANSMIGRAŢIEI = Ciclul existenţelor succesive, al renaşterilor obligatorii în diferite condiţii sau stări existenţiale, ca urmare a limitărilor şi ignoranţei, menţinute de un subiect de la o existenţă la alta. Înlănţuirea în *ciclul transmigraţiei* este consecinţa principală a celor trei „rădăcini vătămătoare"(*akushala*) pe care fiinţa le întreţine: ura (*dvesha*), dorinţa inferioară tiranică (*trishna*) şi ignoranţa sau prostia (*avidya*). Întotdeauna condiţiile de renaştere (reîncarnare) sunt în mod precis determinate de *karma* individuală şi niciodată ele nu sunt rodul întâmplării. Din acest ciclu al renaşterilor succesive omul se poate elibera numai prin evoluţie spirituală efectivă şi prin cunoaşterea în propria fiinţă a lui DUMNEZEU, atingând în prealabil anumite forme de *samadhi* (extaz divin) şi, în final, realizând Eliberarea Spirituală.

CINABRU = Sulfură naturală de mercur, de culoare roşie.

CIT [sanscr. „conştiinţă absolută"] = Concept esenţial al sistemului spiritual filozofic *Vedanta*, reprezentare a conştiinţei care se diferenţiază foarte mult de cea a occidentalilor. În timp ce noi evaluăm fiinţarea noastră în această manifestare pe baza ideii „cuget deci exist", *Vedanta* constată cu înţelepciune că: „eu exist chiar şi atunci când nu gândesc", fie că sunt conştient, adormit sau în starea extatică de *samadhi*. *Cit* cuprinde patru stări principale de conştiinţă: starea de veghe, visul, somnul profund fără vise şi starea extatică de *samadhi*, numită uneori şi *turya* sau „a patra stare". Conştiinţa speculativă comună nu există în schimb decât în starea de veghe sau în starea de vis.

În realitate, *cit* este identică cu Dumnezeu sau *Brahman*. Imensul joc de idei al organului intern (*antahkarana*), creatorul lumii aparenţelor, nu reflectă în fond decât o slabă strălucire a lui *cit*, care este „lumina cea misterioasă alb-strălucitoare cu mult mai intensă decât o mie de sori".

CITOCROM = Hemoproteină frecvent întâlnită în ţesuturile animale şi vegetale, care acţionează ca agent al transferului de electroni în reacţiile de oxidoreducere, în particular, în cele asociate mitocondriei.

CITOCROMOXIDAZĂ = Enzimă care conţine fier; este un citocrom terminal al lanţului respirator mitocondrial; reacţionează cu oxigenul.

CITOPLASMĂ = Conţinutul unei celule care este delimitat de membrana plasmatică.

CITOSOL = Conţinutul compartimentului principal al citoplasmei, situat în afara organitelor cu membrană.

CLARK = Procentul cu care contribuie un element la alcătuirea scoarţei terestre şi a învelişurilor exterioare. Sin. *procent clark*.

CLARVIZIUNE = Însuşire tainică de a „vedea“ prin intuiţie spirituală o fiinţă, de a pătrunde un fapt, un fenomen etc. şi de a prevedea cu anticipaţie desfăşurarea lor.

COAGULANT = Care are capacitatea de a transforma o substanţă din stare lichidă în stare solidă (cheag); **coagularea sângelui** = formarea cheagului sangvin.

COAGULARE = Fenomen de transformare a unei substanţe organice lichide într-o masă solidă sau semisolidă.

COLAGEN = Proteină ce realizează coeziunea ţesuturilor; componentul cel mai abundent din tendoane şi derm.

COLAGOG = Care favorizează eliberarea bilei din vezica biliară în duoden.

COLESTEROL = Compus organic prezent în majoritatea ţesuturilor şi umorilor din organism, în special în grăsimi, bilă, sânge, ţesutul cerebral, ficat, rinichi, suprarenale. Este un component de bază al membranelor celulare şi este utilizat pentru sinteza hormonilor sexuali, a corticosteroizilor şi a acizilor biliari. Este transportat prin sânge, fiind inclus în lipoproteine. Depozitele arteriale de colesterol sunt la originea aterosclerozei. Vezi *HDL, LDL*.

COLINĂ = Amină prezentă în ţesuturile animale sub formă de esteri colinici (lecitină, sfingomielină); este necesară în utilizarea lipidelor de către ficat, absenţa sa antrenând supraîncărcarea grasă a ficatului.

CONDUCTIBILITATE = Proprietatea unui material de a propaga electricitatea, căldura, vibraţiile sonore sau, în cazul unor structuri biologice, proprietatea de a propaga o excitaţie.

CONSTELAŢIE ZODIACALĂ = Reprezintă în astrologie o regiune distinctă a benzii zodiacale ce are forma unui brâu care este situat de o parte şi de alta a eclipticii (**ecliptică** = cercul de pe sfera cerească, obţinut prin intersecţia acesteia cu planul orbitei Pământului; este parcursă de Soare în timp de un an). Această „bandă“astrală este împărţită în 12 sectoare, fiecare de câte 30°. Un sector de 30° reprezintă de fapt un semn zodiacal, numit popular *zodie*. Fiecare zodie reprezintă un grup de constelaţii care formează pe cer figuri asemănătoare cu denumirile zodiilor (Berbec, Taur, Gemeni, Rac, Leu, Fecioară, Balanţă, Scorpion, Săgetător, Capricorn, Vărsător şi Peşti).

Denumirea de *zodiac* vine din greceşte, unde *zoe* înseamnă „viaţă“, iar *diago* este un verb cu sensul de „a duce, a trece, a petrece, a-şi petrece viaţa“.

CONTINENŢĂ SEXUALĂ = Controlul deplin şi conştient al funcţiei sexuale, atât de către bărbat cât şi de către femeie, implicând totodată contactul sexual cu atingerea unui număr nelimitat de orgasme (la unison sau separat), care nu se finalizează niciodată prin ejaculare la bărbat sau prin descărcarea explozivă a potenţialului creator specific la femeie. Acest mod superior şi profund de a trăi actul sexual fără epuizare permite totodată transmutarea biologică a potenţialului sexual creator în forme superioare de energie vitală, psihică, afectivă, mentală sau spirituală, datorită unor procese inefabile de sublimare lăuntrică pe diferitele niveluri ale fiinţei. Stăpânirea completă – în timpul exercitării funcţiei amoroase – a potenţialului sexual este specifică tradiţiei taoiste, care urmăreşte să realizeze astfel o echilibrare deplină şi o polarizare pe multiple niveluri a energiilor *yang* (+) şi *yin* (–) în fiinţă. Prin realizarea cu succes a continenţei sexuale de către cei doi iubiţi trăirea amoroasă devine plenară, intensă şi profundă, dispare complet senzaţia de vlăguire şi de somnolenţă, care de regulă însoţeşte ejacularea, se evită pe o cale perfect naturală sarcina nedorită, cei doi iubiţi pot atinge în timp, la voinţă, un număr nelimitat de orgasme, armonia şi fericirea în cuplu creşte considerabil. În concepţia orientală, amorul realizat într-o stare continuă de continenţă sexuală devine astfel o dilatare euforică dătătoare de extaz, în care cuplul fuzionat se expansionează în mod gradat în infinit, depăşindu-şi astfel toate limitările.

În mod normal, la majoritatea femeilor vitale şi senzuale există spontan, în stare latentă, capacitatea de a realiza fără nici un efort continenţa sexuală. Această disponibilitate le permite multor femei să poată trăi adeseori orgasme multiple fără descărcarea potenţialului sexual atunci când fac dragoste. La bărbat, realizarea continenţei sexuale implică un anume antrenament gradat, sistematic, perseverent şi realizarea unei stări de echilibru al energiilor *yang* (+) şi *yin* (–) în propria fiinţă.

În legătură cu continenţa sexuală se cuvine să amintim că gândirea străveche orientală şi în special Tantra conferă iubirii sexuale transfiguratoare semnificaţia profundă a unei căi extraordinare de autocunoaştere şi de perfecţionare spirituală. Prin intermediul acestei iubiri oceanice – concretizate în starea de orgasm cosmic – în care totul devine cu putinţă, se realizează transcenderea euforică a condiţiilor comune, limitatoare şi survine o fuziune cosmică a cuplului cu Universul infinit (Macrocosmosul). Acest mod superior de a face dragoste trezeşte de asemeni anumite capacităţi paranormale benefice.

CORP (SUBTIL) ASTRAL = Înveliş subtil al corpului fizic care conţine trei teci (în sanscr., *kosha*-e): 1) *pranamaya kosha* (teaca eterică sau vitală); 2) *manomaya kosha* (teaca mental-emoţională) şi 3) *vijnanamaya kosha* (teaca intelectuală sau a inteligenţei).

Corpul astral este deci reşedinţa sau vehiculul mentalului (*manas*) şi al afectivităţii. Anatomia caracteristică a corpului astral comportă un creier subtil astral – care este în strânsă legătură cu *sahasrara* – şi şase centri de forţă subtili (*chakra*-e) – care fac cu putinţă emisia şi captarea rafinatelor energii subtile provenind din Macrocosmos. Inima astrală reprezentată prin *anahata chakra* îşi asimilează energia subtil-afectivă şi lumina cea tainică a iubirii divine – care îi trezeşte şi îi amplifică o stare extatică de iluminare interioară – chiar din subtilul creier astral (*sahasrara*). Lumea astrală devine în special perceptibilă prin cel de-al şaselea simţ: intuiţia astrală, care este în legătură cu *ajna chakra*. Prin intermediul intuiţiei astrale, fiinţa astrală primeşte instantaneu (recepţionează) senzaţiile subtile vizuale, auditive, olfactive, gustative şi tactile. Corpul astral al unei fiinţe astrale poate să sufere o leziune oarecare, dar acea leziune va fi vindecată aproape instantaneu prin vizualizare creatoare, printr-un act ferm de voinţă şi prin focalizarea imaginaţiei creatoare benefice. Cu ajutorul corpului astral putem comunica sau recepta instantaneu felurite stări, prin telepatie, empatie şi „televiziune“(clarviziune la distanţă) psihică spontană. Graţie acestui proces inefabil sunt pe deplin evitate toate aberaţiile sau neînţelegerile care sunt provocate de excesul de imaginaţie debordantă ori de scepticismul stupid, de raţionalismul limitat ori de erorile de interpretare; astfel dispar pentru totdeauna confuziile penibile ce rezultă din limbajul scris sau vorbit. Corpul astral supravieţuieşte întotdeauna morţii corpului fizic.

Dorinţa astrală conduce spontan către toate formele subtile şi elevate de stări sau vibraţii. Fiinţa astrală se bucură mai mereu de sublima şi eterata muzică a sferelor, de o iubire copleşitoare nesfârşită, de fascinantul spectacol diafan al creaţiei astrale, desfăşurat într-o uluitoare bogăţie şi libertate, în infinita diversitate a razelor subtile luminoase. Ea gustă, respiră sau atinge extaziată lumina cea tainică. Dorinţa astrală este de asemeni în strânsă legătură cu facultatea sau capacitatea fiinţei astrale de a crea toate obiectele ca forme mirifice de lumină divers colorate sau ca proiecţii – condensări ale tuturor viselor, aspiraţiilor şi gândurilor sale. În lumea astrală se poate manifesta fulgerător şi liber posibilitatea subtilă de a concretiza sau de a proiecta în forme exterioare de lumină toate gândurile şi toate dorinţele.

CORP CAUZAL = Este „învelişul“cauzelor sau al „seminţelor“. Se numeşte corp cauzal deoarece întotdeauna el este cauza corpului fizic (grosier) şi a corpului subtil (astral). Corpul subtil (astral) şi corpul cauzal sunt permanente, ele există şi acţionează împreună. Întrepătrunderea celor trei corpuri fundamentale ale fiinţei umane se dezvăluie sub diverse forme în tripla natură a omului. În planul fizic, pe pământ, atunci când se află în stare de veghe, omul este mai mult sau mai puţin conştient de aceste trei corpuri ale spiritului său divin (*Atman*). Atunci când el primeşte impresii olfactive, gustative, vizuale, tactile sau auditive, corpul fizic este acela care este cel mai mult utilizat şi angrenat. Vizualizarea mentală sau orice act de voinţă provin şi sunt în strînsă legătură cu corpul astral; la rîndul său, învelişul cauzal se exprimă mai ales prin gândire pură şi elevată, în cazul introspecţiei şi mai ales în meditaţia profundă de natură divină. În această ordine de idei, este cât se poate de normal să vorbim de trei categorii generale umane: a „materialistului", a „voluntarului"şi a „intelectualului rafinat", în funcţie de predominanţa în fiinţă a corpurilor fizic, astral sau cauzal.

Un om se identifică cu corpul său fizic aproximativ şaisprezece ore pe zi. În timpul somnului cu vise, el evadează adeseori inconştient în corpul său astral, creând spontan acolo, fără efort, obiectele, situaţiile sau fiinţele, într-un mod care este caracteristic fiinţei astrale. În somnul profund, lipsit de vise, el îşi deplasează centrul conştiinţei sale (simţul Eu-lui) în corpul cauzal; singur acest somn este profund reconfortant şi unificator. În timpul viselor, subiectul este într-o anumită măsură în contact cu corpul astral: tocmai din această cauză acest somn nu este întotdeauna pe deplin odihnitor.

Corpul cauzal conţine *vijnanamaya kosha* (supramentalul) şi *anandamaya kosha* (teaca beatitudinii divine). *Anandamaya kosha* este în fiinţa umană în strânsă legătură cu *sahasrara*. Corpul cauzal este ţesut şi alcătuit din idei. Fiinţa cauzală „trăieşte"şi se mişcă în sfera uluitor de grandioasă, extrem de subtilă şi beatifică a ideilor pure. Dorinţa cauzală se împlineşte în special prin percepere supramentală sau prin contemplativitate profundă, elevată. Fiinţa aproape în întregime eliberată spiritual, care nu mai are drept înveliş exterior decât corpul cauzal, percepe întregul univers ca fiind obiectivarea suprem-mentală a ideilor-forţă ale Creatorului Absolut; fiinţa cauzală poate „materializa"orice în lumea astrală, numai printr-un act instantaneu de supremă voinţă şi gândire. Iată de ce chiar fericirea astrală nesfârşită apare destul de grosolană şi oarecum inferioară acestor fiinţe cauzale deosebit de evoluate spiritual. Fiinţa cauzală îşi epuizează instantaneu dorinţele, manifestând sau obiectivând imediat fenomenul, obiectul sau aspectul la care aspiră printr-un act fulgerător de voinţă supremă şi de gândire. Acea fiinţă care nu are drept „veşmânt"decât voalul ultrarafinat al corpului cauzal este capabilă să manifeste şi să insufle cu uşurinţă viaţă unor universuri fizice sau astrale după exemplul divin al Creatorului Absolut. Structura oricărei lumi manifestate fiind iluzoriul vis cosmic, spiritul divin care are drept corp numai finul voal cauzal posedă o imensă şi uluitoare putere creatoare după modelul spiritului absolut şi infinit atotputernic al lui Dumnezeu.

CORP ETERIC = Reprezintă una din cele trei teci ale corpului astral *(pranamaya kosha)*; este una din manifestările vitale de bază care face cu putinţă viaţa corpului fizic; corpul eteric coordonează corpul fizic şi totodată realizează legătura cu corpul subtil astral. În unele tradiţii este considerat a fi la rândul său un corp subtil. Diverse şcoli ocultiste credeau că acesta se infiltrează în corpul fizic, păstrând totuşi o existenţă complet distinctă de acesta. Energia corpului eteric este în legătură cu eterul subtil universal la care se referă ştiinţa secolului al IX-lea şi unele manifestări ale sale au fost identificate cu fluidul magnetic ascuns sau *continuumul etherian* al faimosului „magnetizor"Mesmer şi al adepţilor săi. Yoghinii avansaţi consideră că acest fluid subtil care alcătuieşte, dinamizează şi susţine activitatea corpului eteric impregnează tot universul fizic, oferind un mijloc inefabil graţie căruia mentalul, psihicul şi materia se influenţează reciproc. În Occident mai este cunoscut şi sub denumirea de corp bioenergetic.

CORP FIZIC = Corpul grosier al fiinţei, *annamaya kosha* [*kosha* = „teacă", *maya* = „iluzie", *anna* = „aliment"], teaca iluzorie ce rezultă din alimentele ingerate şi asimilate de om. Corpul fizic este compus în general din şaisprezece elemente grosiere (fizice), care sunt de fapt metale sau metaloizi.

CORP MENTAL – vezi *corp astral.*

CUPIDITATE = Atitudine, comportament imoral care constă în goana preponderentă după avere şi urmărirea nemoderată a unor avantaje materiale personale, care apare datorită unei activări exacerbate şi complet dizarmonioase a lui *manipura chakra*. Ca expresie a individualismului, cupiditatea se identifică cu lăcomia, cu setea de câştig material prin ignorarea intereselor celorlalţi oameni şi cu încălcarea normelor morale. Setea de îmbogăţire este o stare specifică celor care urmăresc exploatarea oamenilor şi care consideră în mod fals că valoarea unui om este judecată după cantitatea de bunuri şi valori materiale pe care acesta o deţine. Satisfacerea intereselor materiale moderate şi fireşti ale oamenilor, dorinţa acestora de a trăi mai bine, dar modest şi de a se bucura de rezultatele muncii cinstite nu au nimic comun cu cupiditatea (care se caracterizează prin acţiuni necinstite, ilicite, în vederea intrării cu orice preţ în posesia bunurilor materiale). Întrucât cupiditatea reprezintă o trăsătură negativă cu un puternic caracter nociv, care îi împinge pe oameni la manifestări contrare normelor morale şi divine, la pierderea demnităţii şi a personalităţii lor umane în goana lor obsesivă, nemăsurată după profituri materiale nemeritate, este imperios NECESARĂ evitarea constantă a acestui fel de comportament.

CURENŢI SUBTILI ASTRALI PLANETARI – vezi *corp (subtil) astral.*

DEGENERESCENŢĂ = Modificare patologică regresivă a unei structuri normale.

DEHA SIDDHI = Controlul perfect, realizat asupra corpului fizic.

DEPURATIV = (despre substanţele purgative, diuretice etc.) Care purifică organismul, care favorizează eliminarea toxinelor şi a unor produşi de catabolism din organism pe cale gastro-intestinală, pe cale renală sau prin glandele sudoripare.

DEŞOSAREA DINŢILOR = Dezvelirea porţiunii radiculare a dintelui prin retractarea ţesutului gingival.

DHATU [sanscr. „constituent corporal"sau „ţesut corporal"] = În conformitate cu sistemul medical tradiţional *ayurveda*, corpul fizic al unei fiinţe umane este alcătuit din şapte constituenţi corporali (*dhatu*-uri), care, printre altele, au rolul de a menţine funcţiile diferitelor organe, sisteme sau părţi vitale ale corpului fizic; de asemeni, aceşti constituenţi au un rol foarte important în dezvoltarea şi mai ales în hrănirea corpului fizic. Aceste şapte *dhatu*-uri sunt cunoscute ca fiind cele şapte ţesuturi fundamentale ale organismului, sau, mai exact, structuri tisulare fundamentale. Denumirile lor sanscrite, în ordinea crescătoare a frecvenţei lor predominante de vibraţie, sunt: 1) *rasa dhatu* (limfa); 2) *rakta dhatu* (sângele); 3) *mamsa dhatu* (ţesutul muscular); 4) *meda dhatu* (ţesutul adipos); 5) *asthi dhatu* (ţesutul osos); 6) *majja dhatu* (ţesutul nervos); 7) *shukra dhatu* (ţesutul reproducător).

DIASTAZĂ – var. pentru *enzimă;* vezi *enzimă.*

DIGESTIE = Ansamblul proceselor la care sunt supuse alimentele ingerate, pentru a putea fi absorbite la nivelul intestinului subţire; prin extensie, acţiunea enzimelor cu rol în asimilarea nutrimentelor la nivel celular *(digestie celulară).*

DINAMOLIZĂ CAPILARĂ = Metodă neconvenţională de laborator pusă la punct de Lilly Kolisko, cercetătoare născută la Viena în 1889, cu ajutorul căreia au fost puse în evidenţă influenţele subtile radiante ale Cosmosului şi chiar tainicele energii subtile planetare asupra soluţiilor apoase de săruri metalice. Metoda a fost creată pornind de la scrieri ale unor alchimişti şi astrologi. Aşa este de exemplu lucrarea *Tratatul despre foc şi sare* al lui Blaise de Vigenere în care se spune: „Atâta timp cât materiile se găsesc în stare solidă, ele sunt supuse acţiunii tainice a forţelor terestre; de îndată ce materia trece într-o stare lichidă, acţiunea cea tainică, subtilă a planetelor începe să se manifeste pregnant în şi prin ea."

Experienţa de dinamoliză capilară este pe cât de simplă pe atât de genială şi constă în dizolvarea unui gram de sare metalică în apă pură, în care se înmoaie o bucată de hârtie de filtru, ansamblul fiind apoi expus – în anumite condiţii bine stabilite – afară, într-un spaţiu liber, influenţelor tainice planetare timp de minim 10 ore. În acest timp soluţia salină migrează pe hârtia de filtru datorită efectului de capilaritate şi se dipune sub forme variate, cu atât mai ample şi mai specifice cu cât sarea respectivă intră într-un fenomen mai intens de rezonanţă subtilă energetică cu o anumită sferă subtilă planetară.

Lilly Kolisko a făcut experimente, expunând aceste probe în diverse condiţii (în aer liber sau în spaţii închise, ziua sau noaptea) şi în anumite momente astrologice (în timpul unor eclipse sau conjuncţii planetare, în diverse momente de maximă influenţă ale unor evenimente astrologice excepţionale etc.). Ea a realizat timp de şapte ani astfel de experimente, asigurându-se de validitatea influenţelor puse în evidenţă astfel.

DIURETIC = Care stimulează eliminarea renală, mărind cantitatea de urină şi curăţind astfel organismul de unele toxine.

DOSHA [sanscr. „ceea ce poate duce la dezordine"] = Cele trei forţe subtile vitale primare cunoscute în *ayurveda* sub numele de *vata*, *pitta şi kapha*. *Dosha*-ele reprezintă factorii fundamentali de sănătate sau de boală pentru fiinţa umană. Prin urmare, termenul *ayurveda*-ic pentru ceea ce a fost tradus de obicei prin „umoare biologică"este *dosha* („ceea ce întunecă, strică sau face lucrurile să decadă"). Ca elemente subtile active, *dosha*-ele determină şi susţin toate procesele vitale de creştere, de menţinere şi de decădere ale organismului.

FARMACODINAMIE = Studiul acţiunii substanţelor terapeutice asupra organismului uman, asupra unor organe sau ţesuturi, precum şi mecanismele acestei acţiuni.

ECTODERM = Foiţa superficială a embrionului tridermic al vertebratelor.

EFEMINARE = Stare anormală a unui bărbat care prezintă, datorită unui dezechilibru (exces de energie *yin*), caracteristici de ordin fizic sau psihologic, precum şi maniere generale care sunt atribuite de obicei femeilor.

ELASTINĂ = Proteină prezentă în ţesutul ligamentelor musculare şi în piele, fiind un constituent amorf al fibrelor elastice.

ELECTIV = Bazat pe alegere.

ELEMENTE FIGURATE ALE SÂNGELUI = termen generic care desemnează ansamblul celulelor circulante sangvine, care sunt grupate în: eritocite, leucocite şi trombocite. Vezi şi *eritrocit*, *leucocit*, *trombocit*.

EMETIC = Care determină senzaţia de vomă şi face să se declanşeze actul vomitiv.

EMBOLIE = Obstrucţie bruscă a lumenului unui vas (în general al unei artere, dar şi al unui vas limfatic) cauzată de un corp străin (cheag, colonii de celule neoplazice etc.) aflat în circulaţie şi denumit *embolus*.

ENDOGENEZĂ = Proces de sinteză desfăşurat în interiorul organismului.

ENTEROCIT = Celulă epitelială cilindrică, proprie mucoasei intestinale.

ENZIMĂ = Substanţă ce activează o reacţie biochimică în organism.

EPISTAXIS = Hemoragie nazală.

ERITROCIT = Celulă anucleată sangvină, de culoare roz-roşie, care conţine hemoglobină, având rol în transportul gazelor respiratorii (oxigen şi dioxid de carbon). Sin. *globul roşu*, *hematie*, *normocit*.

ERITROPOIETINĂ = Glicoproteină acidă hormonală, stimulatoare a eritropoiezei, elaborată în splină, ficat, hipofiză, rinichi, timus etc.

ERITROPOIEZĂ = Ansamblul proceselor care se desfăşoară sub influenţa eritropoietinei, în mod normal în măduva osoasă, şi care are ca rezultat final formarea eritrocitelor (hematiilor).

EUFORIZANT = Care provoacă o senzaţie pregnantă de bună dispoziţie, de fericire, ajungând până la exaltare, încredere mărită în sine, optimism.

EXCITABILITATE = Capacitatea unei structuri vii de a răspunde la stimuli.

EXOCITOZĂ = Proces prin intermediul căruia este secretată cea mai mare parte dintre moleculele sintetizate într-o celulă eucariotă. Aceste molecule sunt incluse în vezicule membranare, care fuzionează cu membrana plasmatică, eliberându-şi conţinutul la exteriorul celulei. Procesul invers se numeşte *endocitoză*.

EXPECTORANT = Care determină eliminarea prin tuse a unor secreţii normale sau patologice din căile respiratorii.

EXTRAVERTIT = Caracterizat prin proiectarea tendinţelor psihice interioare asupra lumii exterioare; deschis. Var. *extrovertit*.

FACTOR NATRIURETIC ATRIAL = Peptid produs de atrii, care creşte eliminarea urinară de sodiu.

FAGOCITOZĂ = Înglobarea şi distrugerea microorganismelor, a resturilor celulare sau a particulelor străine în interiorul fagocitelor.

FANERĂ = Orice formaţiune epidermică vizibilă care prezintă o keratinizare intensă, de obicei normală: unghii, păr.

FENOTIP = Ansamblul caracterelor fizice, biochimice şi fiziologice care corespund expresiei genotipului, expresie care este influenţată şi de mediul exterior.

FERODOXINĂ = Enzimă care conţine fier.

FERTILITATE = 1) Rodnicie; fecunditate; 2) fenomen demografic prin care se exprimă raportul dintre născuţii vii faţă de numărul femeilor la vârsta de procreare într-o populaţie dată.

FITOTERAPIE = Ramură a medicinei alternative care practică tratarea bolilor cu ajutorul plantelor medicinale sau cu ajutorul remediilor şi extractelor obţinute din acestea prin metode naturale.

FLORĂ MICROBIANĂ = Ansamblul microorganismelor care trăiesc în interiorul organismului, a căror prezenţă poate fi fiziologică sau patologică.

FLUIDIFIANT = Care reduce vâscozitatea anumitor secreţii sau a anumitor lichide ale organismului.

FOMENTAŢIE = Procedură de hidrotermoterapie care constă în aplicarea de comprese sau de împachetări fierbinţi locale sau generale, în scop terapeutic; fomentaţia elimină spasmele musculare produse de diverse cauze, nevralgiile, are efect sedativ şi este utilă în insomnie; stimulează imunitatea. Sin. pop. *oblojire*.

FOSFOLIPIDE = Molecule lipidice care conţin doi acizi graşi legaţi printr-un glicerol fosfat; fosfolipidele intră în compoziţia tuturor ţesuturilor şi organelor, fiind mai abundente la nivelul creierului şi al biomembranelor; au de asemeni rol în anumite procese metabolice.

FOTOSENSIBILIZARE = Creşterea sensibilităţii organismului, îndeosebi a pielii, provocată de anumite substanţe, faţă de radiaţiile spectrului solar, manifestată prin apariţia rapidă a arsurilor solare în zonele cutanate expuse la soare.

FUNGI = Ciuperci microscopice, dintre care unele produc îmbolnăviri la om (de exemplu, candidoza produsă de specia de fungi numită *Candida albicans*).

GASTRULAŢIE = Procesul de dezvoltare embrionară în care se formează gastrula, ce conţine intestinul primitiv.

GENOM = Ansamblul genelor cuprins în cromozomi, totalitatea informaţiei genetice aparţinând unei celule sau unui organism.

GENOTIP = Constituţia genetică a unui individ.

GEODE = În medicină desemnează orice cavitate sau pierdere de substanţă, apărută din diverse cauze, localizată la nivelul unui organ sau al unui ţesut (îndeosebi în plămâni). Termenul a fost adoptat în mineralogie prin analogie cu cavităţile tapisate cu cristale din unele roci.

GLICOZIDE CARDIOTONICE = Grup de substanţe terapeutice extrase din diverse plante medicinale (de exemplu, *Digitalis*, *Strophantus*, *Adonis* etc.) care cresc forţa contracţiilor cardiace, reglează ritmul cardiac şi conductibilitatea nodului sinoatrial.

GLOBULINE = Proteine globulare sintetizate de organismele vii. Există o mare varietate de globuline: globuline serice, fibrinogen, imunoglobuline etc.

GLUTATION-PEROXIDAZĂ = Enzimă care conţine seleniu; catalizează oxidarea glutationului, peptid care conţine sulf şi care este format din glicină, cistină şi acid glutamic.

GUNA = În limba sanscrită, termenul semnifică: „calitate generală"sau „tendinţă fundamentală". Cele trei tendinţe fundamentale ale naturii (*prakriti*), din tradiţia hindusă, al căror „joc"dinamic structurează toate obiectele şi fiinţele lumii fenomenale sunt numite *sattva*, *rajas* şi *tamas*. Aceste trei *guna*-e sunt caracteristici esenţiale şi intrinseci ale iluziei cosmice (*maya*) şi depind de Supremul Absolut (*Brahman*), dar se comportă ca nişte văluri care ascund ochiului profan realitatea ultimă. Numai fiinţele eliberate spiritual nu mai sunt supuse limitărilor acestor trei tendinţe, ele situându-se deasupra lor. Dacă *guna*-ele se află într-un echilibru perfect, nu se produce nici un fenomen, nu mai există nici manifestare şi nici creaţie. În momentul în care echilibrul lor este perturbat, se manifestă creaţia. În celebrul tratat *Yoga Sutra*, Patanjali descrie aceste trei tipuri de forţe fundamentale ca fiind într-un continuu conflict unele cu altele. Principalele caracteristici ale celor trei *guna*-e sunt:

Sattva guna – în universul fizic se manifestă în tot ceea ce este pur elevat, luminos şi rafinat. La nivelul conştiinţei umane corespunde unei stări de pace euforică, echilibru, linişte, elevare şi seninătate.

Rajas guna – se manifestă în aproape orice activitate şi dinamism, îmbracă forma pasiunii şi a agitaţiei permanente.

Tamas guna – se manifestă mai ales în tot ceea ce se prezintă ca greutate, inerţie, întuneric şi imobilitate. La nivel psihic, corespunde stărilor de lene, lipsei de interes, scepticismului, indiferenţei, apatiei şi prostiei.

Caracterul şi predispoziţiile unei fiinţe umane depind în mod direct de calitatea esenţială (*guna*) predominantă la un moment dat în Microcosmosul său. Căutătorul spiritual trebuie astfel să se străduiască neîncetat (până în momentul reuşitei finale) să învingă toate tendinţele *tamas*-ice cu ajutorul lui *rajas guna* şi să stăpânească apoi calitatea *rajas* prin amplificarea în fiinţa sa a aspectelor *sattva*-ice. Procedând astfel, el va triumfa în final, transcenzând chiar şi *sattva guna* şi îl va realiza astfel pe *Atman*, Sinele său Divin Etern.

HATHA YOGA – vezi *yoga*.

HDL (high density lipoproteins) = Este un tip de lipoproteine (proteine asociate prin legături chimice sau fizice cu lipide) care transportă colesterolul de la ţesuturi spre ficat. Sin. *α1-lipoproteine*.

HEMATIE – vezi *eritrocit*.

HEMOSTATIC = Care opreşte hemoragiile şi favorizează coagularea sângelui; vezi şi *coagulare*.

HEPATOPROTECTOR = Care are acţiune protectoare asupra ficatului.

HETEROCROMATINĂ = Denumire pentru regiunile genomului care rămân înalt condensate pe întreg parcursul ciclului celular. Heterocromatina este lipsită de expresie genică şi se replică în partea finală a diviziunii celulare.

HETEROTROP = Care îşi are originea într-un loc anormal.

HIPEREMIE = Congestie locală, obţinută prin procedee terapeutice fizice (aplicaţii calde, aer cald etc.) sau chimice. Var. *hiperhemie*.

HIPERERGIE = Formă de alergie caracterizată prin reacţia exagerată a organismului la contactul cu o anumită substanţă.

HIPERPERISTALTISM = Accentuarea excesivă a peristaltismului; **peristaltism** = rezultatul contracţiilor musculaturii din peretele tubului digestiv, în special al intestinului subţire, sub forma unor unde succesive ce asigură propulsia conţinutului tubului digestiv dinspre stomac spre rect.

HIPERSOMNIE = Tendinţa patologică la somn excesiv.

HIPOCLORHIDRIE = Deficienţă de acid clorhidric în stomac, uneori în legătură cu gastrita sau cu cancerul gastric, alteori fără o cauză aparentă.

HIPOGLICEMIANT = Care scade glicemia (concentraţia de glucoză din sânge) şi glicozuria (concentraţia de glucoză din urină) şi care este necesar în tratamentul diabetului.

HIPOMAGNEZIEMIE = Scăderea concentraţiei normale a magneziului din sânge, manifestată prin hiperiritabilitate neuromusculară.

HIPOTENSIV = Care scade valorile tensiunii arteriale. Sin. *hipotensor*.

HISTAMINĂ = Mediator chimic al unor fenomene de răspuns celular, îndeosebi al hipersensibilităţii imediate, secretat de celulele polinucleare bazofile şi mastocite. Are efect constrictor la nivelul musculaturii netede bronşice, vasodilatator (capilare şi arteriole), stimulează secreţia gastrică, este mediator pentru reacţiile alergice şi inflamatorii.

HISTERECTOMIE = Extirparea chirurgicală a uterului pe cale abdominală sau vaginală.

HISTONE = Tip de proteine, încărcate pozitiv la pH fiziologic, motiv pentru care ele formează legături ionice cu regiunile încărcate negativ de la nivelul ADN-ului. Există cinci clase de histone: H1, H2A, H2B, H3, H4. Ele participă la formarea nucleozomilor (câte două molecule de tip H2A, H2B, H3 şi H4), asociate cu un segment al dublei elice de ADN. Histonele de tip H1 nu fac parte din structura centrală a nucleozomilor, ele fiind proteine de legătură între acestea şi ADN şi contribuind la aranjarea nucleozomilor în structuri mai compacte. Histonele se găsesc în cantităţi mari în timus.

HOMEOPATIE = Direcţie terapeutică bazată pe principiul *similia similibus curantur* („similarul tratează ceea ce este similar"), redescoperită şi actualizată de Samuel Hahnemann (medic german, format la Viena, 1755-1843). În homeopatie bolile sunt tratate pe baza Legii Similitudinii, prin administrarea unor doze foarte mici, infinitezimale uneori, de substanţe capabile să provoace la omul sănătos unele manifestări similare simptomelor prezentate de bolnav. Aplicarea corectă a metodei implică o comparaţie a ansamblului simptomelor afecţiunii şi a reacţiilor individuale ale bolnavului cu simptomele patologice pe care le-ar provoca medicamentul studiat la omul sănătos. Hahnemann a demonstrat de asemeni că bolile nu se produc în acelaşi mod la toţi indivizii, ci urmează o dezvoltare conformă *terenului specific*. S-a constatat că acest „teren"are trei moduri specifice de reacţie, numite *miasme*. Dealtfel, noţiunea de *tip constituţional*, prezentată în medicina *ayurveda*, se regăseşte în cea de *temperament*, care este descrisă de Hipocrat, precum şi în cea de *constituţie*, care este folosită de homeopaţi. Identificarea *constituţiei* pacientului, a *miasmelor* prezente şi cunoaşterea acţiunii remediilor homeopatice permite apoi determinarea, la fiecare bolnav, a remediilor care se consideră a fi cele mai eficace în acel caz particular. Vezi şi *remediu homeopatic*.

HOMEOSTAZIE = Capacitatea organismului de a-şi menţine prin autoreglare o serie de caracteristici fiziologice stabile, îndeosebi la nivelul mediului intern.

ILUMINARE SPIRITUALĂ = Trezire spirituală [în limba sanscrită – *bodhi*, în limba japoneză – *satori* sau *kensho*]. Termenul se referă la clipa cu totul extraordinară, inefabilă şi misterioasă în care fiinţa umană devine în mod pregnant conştientă de Vidul Divin Beatific [în limba sanscrită – *shunyata*, în limba japoneză – *ku*], în care se percepe pe sine însăşi (în calitate de Microcosmos) ca fiind identificată cu întregul Univers (Macrocosmosul). Această trăire fundamentală este singura care îi permite să realizeze instantaneu adevărata natură divină a oricărei fiinţe, lucru sau fenomen. Divinul Vid Beatific de care devenim în mod fulgerător conştienţi în acele clipe nu este, aşa cum s-ar putea crede, vidul neantului, ci acela al insesizabilului, al imposibilităţii de a prinde şi cuprinde complet, prin gândire şi senzaţii, infinitatea inefabilă care ne îmbrăţişează şi care este brusc descoperită dincolo de fiinţă şi de nefiinţă.

IMUNOGLOBULINĂ = Proteină din serul sangvin, secretată de plasmocite (limfocite B mature), cu rol în imunitatea celulară.

INCONŞTIENT = Ansamblu de dispoziţii, de stări, de procese psiho-fiziologice şi psihice care, momentan sau de regulă, nu sunt conştientizate. Inconştientul este psihismul bazal sau „de profunzime"; acea zonă, parte, instanţă a sferei psihice umane ce nu intră în sfera conştientului, fără a înceta prin aceasta să fie psihogenă sau pregnant psihică. Inconştientul luat în sine nu are sens, ci numai în raport cu conştientul. În concepţia yoghină, inconştientul apare în diferite ipostaze: 1) ca atribut al conţinuturilor pshihice situate în afara câmpului de conştiinţă; 2) ca un aspect sau instanţă a sferei psihice, având caracteristici aparte şi exercitând un rol în determninarea (reglarea) conduitei; 3) ca mod specific de existenţă a manifestărilor psihice abisale.

Inconştientul este adeseori considerat „reprezentantul pulsiunilor". Apărute la limita dintre somatic şi psihic, pulsiunile se simbolizează în imagini reprezentative şi, adeseori, în mod nebănuit, se constituie în fantasme. Inconştientul operează de asemeni o „punere în scenă"a dorinţelor şi aceasta se produce fără ca, de regulă, să fie angajată activitatea conştientă. Visele pe care le avem reprezintă „calea regală"în descoperirea şi investigarea inconştientului, ele fiind atât o metodă de analiză cât şi o mostră din inconştient. Astfel, legile cărora se supun visele noastre (condensare, conversiune, deplasare, simbolizare) sunt identificate cu legi de funcţionare sau mecanisme ale inconştientului. Tot prin acestea sunt explicate şi actele ratate şi geneza sentimentelor. În cea mai mare măsură, dinamica inconştientului este explicată prin conflictele dintre tendinţele şi proiectele libidinale, spontane şi egocentrice, şi interdicţiile existente, ce se exercită prin refulare la nivelul subconştientului şi prin regresare la nivelul conştiinţei. Instalarea în sfera inconştientului a conflictelor ia forma frustrării, a complexelor şi, în cazuri mai grave, a nevrozei şi a psihozei. Cum inconştientul este considerat a fi un sistem deschis spre sine până la autism, dar închis în raport cu lumea şi rezistând, dacă nu sunt folosite metode adecvate, la investigaţia conştientă, tehnicile *yoga* îşi propun să scoată la suprafaţă şi să conştientizeze toate conflictele inconştiente pentru a le rezolva.

Adevărul este însă că nu toate şi nu întotdeauna modalităţile relativ diferenţiate ale inconştientului (care clipă de clipă acţionează în Microcosmosul nostru lăuntric prin **rezonanţă** predominantă) sunt în conflict cu factorii de conştiinţă şi insensibili la influenţa acestora. O dovedesc de altfel şi faptele de germinaţie (cerebraţie latentă) din procesele creative, în care adeseori inconştientul preia şi apoi îndeplineşte proiecte şi căutări ale conştiinţei, ca în situaţiile deja celebre pe care le relatează H.Poincaré, Hadamard ş.a. Mai ales în cazul yoghinilor echilibraţi şi armonioşi care îşi transmută şi apoi îşi sublimează în mod armonios potenţialul sexual, inconştientul nu se opune întotdeauna conştientului, uneori el fiind subiacent lui şi rămânând într-o uluitoare sinergie cu acesta. Inconştientul rămâne, după opinia yoghinilor, o gigantică forţă energizantă, un factor bazal de dinamizare a conduitelor, având alte legi de organizare (ce se supun şi ele Legii oculte a Rezonanţei) decât conştiinţa (aspect care este demonstrat prin paradoxul viselor, care au un alt mod de prelucrare a informaţiei); inconştientul este astfel o verigă internă sau o treaptă a ierarhiei simultane a acţiunii umane.

Toate actele şi procesele psihice conţin în acelaşi timp componente conştiente şi componente inconştiente. Considerând relaţiile complementare dintre conştient şi inconştient, este necesar să se aibă în vedere rolul predominant şi decisiv al conştientului (în stări normale) şi să se ţină seama de permeabilitatea graniţelor dintre inconştient şi conştient, de interpenetraţia dintre acestea. Fenomenele psihice inconştiente se manifestă în diferite împrejurări: la copii, în primii ani de viaţă, când conştiinţa individuală nu s-a format încă; la adulţi, în starea de somn, în cursul viselor, când se succed diferite reprezentări, emoţii şi alte fenomene psihice fără o reflectare conştientă; în starea de veghe, în cazul unor fenomene psihice care se produc în afara câmpului conştiinţei, cum sunt reacţiile la acţiunea unor stimuli subsenzoriali sau automatismele; în unele maladii care produc abolirea conştiinţei. Se pot diferenţia fenomenele care se desfăşoară întotdeauna în afara conştiinţei, reprezentând inconştientul propriu-zis, de acele fenomene psihice, care sunt la un moment dat inconştiente, iar ulterior pot deveni conştiente şi care de fapt reprezintă subconştientul. În concluzie, putem spune că inconştientul este totalitatea fenomenelor psihice care scapă conştiinţei şi care deocamdată nu se conştientizează. *Yoga* interpretează inconştientul ca pe o forţă misterioasă de natură subtilă, vitală, care se află atât la baza vieţii psihice a omului, cât şi la baza întregului Macrocosmos.

IZOTOPI = Atomi ai aceluiaşi element (au acelaşi număr atomic), care au proprietăţi chimice identice şi proprietăţi fizice diferite (au masă diferită deoarece au un număr diferit de neutroni).

JIVANMUKTA [sanscr. „eliberat spiritual în viaţă"] = Fiinţă extrem de evoluată spiritual care, deşi a atins culmea desăvârşirii, continuă să trăiască în corpul fizic, bucurându-se total detaşat de plăcerile şi de bucuriile transfigurate, esenţializate ale acestei lumi sau ale celorlalte lumi subtile (astrală, cauzală), menţinându-şi tot timpul conştiinţa identificată cu Sinele său Etern (*Atman*) şi rămânând astfel în starea spirituală de Eliberare completă de lanţurile ignoranţei.

KARMA = Termen sanscrit, având următoarele semnificaţii: 1) o acţiune fizică, psihică sau mentală oarecare, împreună cu consecinţele sale; 2) consecinţa unei acţiuni de natură fizică sau subtilă (psihică, mentală); 3) suma tuturor consecinţelor acţiunilor realizate în această viaţă sau într-o existenţă anterioară de o anumită persoană; 4) înlănţuirea cauzală (cauză-efect) a manifestării. *Karma* unui om este forţa activă sau potenţială care orientează comportamentul, acţiunile şi gândurile sale, prezente şi viitoare. Orice acţiune (intenţie, gând) este sămânţa (cauza) unei alte acţiuni (efect), iar aceste acţiuni-efect vor fi resimţite sub formă de succes, bucurie, ghinion sau suferinţă, în conformitate cu natura celor dintâi. Cu toată această condiţionare *karma*-ică, omul are totuşi libertatea să aleagă între tendinţele naturii sale umane. Prin înlăturarea ignoranţei şi dăruirea totală a fructelor sau roadelor acţiunilor sale către Supremul Absolut (Dumnezeu), fiinţa umană se poate elibera fulgerător de legăturile *karma*-ei, atingând astfel Eliberarea spirituală ultimă şi starea de înţelepciune.

KERATINIZARE = Proces fiziologic prin care celulele straturilor bazale ale epidermei (keratinocitele) se încarcă cu keratină.

KUNDALINI = În concepţia ezoterică hindusă, *kundalini* este „puterea creatoare divină, extraordinară, încolăcită ca un şarpe", prezentă într-o stare potenţială în structura vitală şi în corpul subtil al fiinţei umane. *Kundalini* mai este numită şi *kundali, kutilangi, bhujangini, atma shakti, avadhuti* etc. Acest concept fundamental, teoretic şi practic, care denumeşte misterioasa forţă subtilă psihospirituală, aparţine tantrismului şi multor alte sisteme yoga. În *Hatha Yoga Pradipika* (III,1), *kundalini* este înfăţişată ca fiind suportul fundamental al tuturor tratatelor teoretice şi practice de *yoga*. Totuşi, enigmaticul şarpe de energie, *kundalini*, era menţionat deja în *Rig Veda*, sub numele de *Vac Viraj* („Strălucitorul Logos Creator"), el fiind descris aici ca o „regină-şerpoaică"(*sarpa-rajni*).

Datorită faptului că experienţa trezirii şi ridicării lui *kundalini* este cea care dinamizează structurile subtile universale, cosmice ale fiinţei, această experienţă este trăită pe aproape orice cale spirituală autentică. Cu toate acestea, numai în ezoterismul pozitiv al corpului uman (întâlnit mai ales în scrierile secrete *Tantra*), această experienţă a fost elaborată într-un model conceptual plenar, care poate fi considerat un veritabil îndrumar pentru practicanţi în efortul lor sistematic de a trezi şi canaliza superior formidabila putere *kundalini*. În conformitate cu principiul ezoteric fundamental după care Microcosmosul fiinţei umane în totalitate (atât cel vizibil, fizic, cât şi cel invizibil, subtil) este un microunivers ce reflectă în mod analogic configuraţiile universale ale Macrocosmosului (întregului Univers), *kundalini* este unanim privită ca expresia individualizată a supremei energii subtile creatoare feminine, cosmice *Parashakti*. Această supremă Energie Divină (*Parashakti*) se manifestă în fiinţa umană atât sub forma lui *kundalini* cât şi sub forma energiei subtile vitale (*prana*). Energia lui *kundalini* este însă puterea esenţială cea mai importantă care face cu putinţă progresul spiritual. Tocmai de aceea impactul concentrat al forţei *prana*-ice, care este controlată prin ritmarea suflului, trezeşte energia *kundalini* şi o face să urce apoi în corpurile subtile de-a lungul coloanei vertebrale (*sushumna nadi*).

Kundalini este adeseori înfăţişată ca aflându-se într-o stare de potenţialitate, strălucind precum milioane de sori, la nivelul celui mai de jos centru de forţă (*muladhara chakra*), în corpul subtil al fiinţei umane. Starea de potenţialitate a lui *kundalini* este exprimată prin imaginea sa de şarpe încolăcit de trei ori şi jumătate, la nivelul lui *muladhara chakra*. Acest şarpe subtil ascuns (*kundalini*) închide (atunci când este adormit) poarta eliberării, poartă ce reprezintă de fapt deschiderea inferioară a canalului energetic subtil central (*sushumna nadi*). Astfel, în faimosul tratat *Yoga Goraksha Samhita* se spune: „Teribila putere a şarpelui (*kundalini*) zace încolăcită la baza coloanei vertebrale, în plan subtil (*muladhara chakra*), fiind în strânsă legătură cu «bulbul» (*kanda* sau focarul din care pleacă toate canalele energetice, *nadi*), acoperind cu faţa sa deschiderea porţii către Absolut (*Brahma Dvara* sau deschiderea inferioară a lui *sushumna nadi*)." Prin această deschizătură poate fi atinsă calea cea îngustă şi sigură care duce către Absolut (Dumnezeu). Acoperind cu faţa această poartă, Marea Putere (*kundalini*) este adormită (se află într-o stare de potenţialitate) la omul obişnuit.

Trezită datorită discernământului spiritual care se uneşte cu acţiunea binefăcătoare a minţii (focalizarea creatoare, intensă şi continuă a mentalului) şi a suflului (controlul suflului vital), ea (*kundalini*) se ridică gradat pe coloană (*sushumna nadi*) întocmai ca un fir dătător de putere care intră prin urechile acului.

Atunci când este trezită prin focul (entuziasmul) practicii *yoga* (concentrarea mentală şi controlul suflului), *kundalini* , asemănătoare cu o coardă strălucitoare, începe să se ridice pe coloană (*sushumna nadi*), punând fiinţa umană în *rezonanţă* cu anumite sfere subtile de manifestare din Macrocosmos.

Ţelul *yoghinului tantric* constă în a determina constant energia subtilă esenţială *kundalini* să se „descolăcească"şi să urce apoi pentru a se fixa în lotusul cu o mie de petale din zona creştetului (*sahasrara*), ce reprezintă polul suprem al energiei psiho-spirituale a fiinţei umane şi sediul (zona subtilă de proiecţie a) lui *Shiva* (Dumnezeu).

Ascensiunea lui *kundalini* din *muladhara chakra* până la nivelul lui *sahasrara* este asociată cu o foarte bogată gamă de stări şi fenomene extraordinare, în special de natură calorică şi luminoasă (*jyotis* – „lumina subtilă interioară"), sau este corelată cu diferite categorii de sunete subtile sublime (*nada*). Conform tratatului *Shikha Upanishad* (I.114), trezirea şi stimularea constantă a energiei subtile *kundalini* produce la nivelul canalului energetic central (*sushumna nadi*) al yoghinului o senzaţie de înfiorare plăcută, oarecum similară cu cea generată de urcarea unor furnici pe coloana vertebrală. Unele dintre aceste efecte, care sunt clar remarcate chiar la nivel fiziologic, pot fi însă foarte deranjante, mai ales atunci când trezirea lui *kundalini* a apărut brusc, fără o pregătire şi o purificare adecvată (lăuntrică şi fizică) a practicantului.

În legătură cu o astfel de experienţă, celebrul yoghin contemporan *Gopi Krishna*, care după câţiva ani de practică *yoga* a învăţat gradat să stăpânească această putere colosală, spune: „Deodată, împreună cu un sunet subtil asurzitor la fel ca acela al unei cascade, am simţit cum mă inundă un şuvoi extraordinar de intens de lumină lichidă care mi s-a revărsat în creier prin coloana vertebrală. Complet nepregătit pentru o asemenea experienţă, eram total surprins de ea; dar, redobândindu-mi instantaneu stăpânirea de sine, am rămas aşezat în aceeaşi postură de meditaţie, menţinându-mi mintea ferm focalizată asupra obiectului de concentrare ales dinainte. Lumina interioară devenind din ce în ce mai strălucitoare şi sunetul tot mai puternic, am resimţit atunci o senzaţie de balans, după care am conştientizat cum ies din corp [dedublare astrală – n.n.], învăluit complet într-un halou de lumină strălucitoare."

Realizarea ultimă a yoghinului *tantra*-ic (prin trezirea completă a energiei *kundalini* în fiinţa sa) este considerată a fi mai completă decât aceea a unui *raja*-yoghin, deoarece ea include şi corpul fizic. Cu alte cuvinte, ea nu este numai o stare de transcendere a fluctuaţiilor mentale, ci iluminează, transmută şi transformă radical până şi corpul fizic: acesta este experimentat atunci ca un trup cosmizat, expansionat, divin (*divya-deha*). În felul acesta, yoghinul *tantra*-ic combină idealul eliberării (*mukti*) cu acela al bucuriei intense şi detaşate de tot ceea ce este cu adevărat încântător şi sublim în această lume (*bhukti*).

LACTOFLAVINĂ = Vitamina B_2.

LAXATIV = Care provoacă eliminarea unuia sau mai multor scaune normale, crescând peristaltismul intestinal sau uşurând tranzitul intestinal prin lubrifiere şi emulsionare.

LAYA YOGA – vezi *yoga*.

LEGEA CORESPONDENŢEI PLANURILOR MANIFESTĂRII = Planurile din Manifestare nu sunt izolate sau separate unele de altele, fără posibilitate de comunicare. Deşi fiecare sferă de manifestare – începând de la cea fizică, cea mai grosieră, şi până la cele mai elevate aspecte ale planului cauzal – este caracterizată de un set de frecvenţe de vibraţie energetice care sunt specifice acelei dimensiuni din Manifestare, totuşi în anumite situaţii care îndeplinesc condiţiile de rezonanţă se poate realiza trecerea (sau, cu alte cuvinte, „comunicarea") dintre două sau mai multe planuri diferite ale Creaţiei. Această veritabilă „străpungere" şi pătrundere în sferele subtile ale Manifestării este definită de iniţiaţi ca *marea trecere a pragului*, unde prin termenul „prag" se înţelege tocmai zona de tranziţie care uneşte două planuri sau sfere diferite ale Manifestării. În ceea ce priveşte fiinţa umană, comunicarea pe care ea o poate realiza cu planurile superioare de manifestare ale Creaţiei este posibilă, printre altele, şi datorită legii corespondenţelor între Microcosmosul fiinţei ei şi Macrocosmos; legea corespondenţelor în Manifestare face posibilă accesarea la voinţă, prin intermediul fenomenului de rezonanţă, a oricărui aspect, energie, fenomen etc. din Macrocosmos.

Pe de altă parte, ezoteriştii au simbolizat corelaţiile, legăturile şi „schimburile" energetice care se manifestă permanent între planurile din Manifestare prin ceea ce tradiţia ocultă iniţiatică a numit *copacul* sau *arborele cosmic*. Motivul pentru care ei au ales acest simbol se referă în special la faptul că, în natură, copacul reprezintă un exemplu perfect de creştere, reproducere şi regenerare. Dintr-o anumită perspectivă, *arborele cosmic* simbolizează chiar sursa primară a vieţii pe pământ şi totodată misterul regenerării perpetue.

Tulpina *arborelui cosmic* reprezintă în simbolistica ezoterică însăşi *axa lumii*, având rădăcinile în pământ, în lumea de dedesubt, iar ramurile şi coroana, în înălţimile cerului. De aceea, *copacul* sau *arborele cosmic* este considerat stâlpul, pilonul sau coloana Lumii (adică, a Manifestării), originea vieţii omului, centrul întregii Manifestări şi, mai ales, legătura (sau corespondenţa) între diferitele tărâmuri (universuri, planuri sau sfere) ale existenţei. Oricare dintre aceste semnificaţii universale (care includ, de asemenea, aspectele *copacului lumii*, ale *copacului vieţii* şi ale *copacului cunoaşterii*) are la bază ideea fundamentală care impregnează orice formă, plan sau sferă de manifestare: *unitatea*, chintesenţa unică şi indivizibilă a Creaţiei, din care mai apoi (în virtutea unor legi cosmice precise) apare diversitatea. Toate culturile şi tradiţiile spirituale ale omenirii îşi afirmă cu certitudine credinţa în **rezonanţa fundamentală** care uneşte toate nivelurile de cunoaştere şi de manifestare, atât ale Microcosmosului fiinţei umane, cât şi ale Macrocosmosului.

LEUCOCIT = Element figurat al sângelui, circulant, cu rol important în mecanismul de apărare a organismului prin fagocitoză, prin formarea de anticorpi, prin activitate antialergică etc. Există trei categorii principale de leucocite: 1) granulocite (neutrofile, bazofile, eozinofile); 2) limfocite; 3) monocite. Sin. *globul alb*; vezi şi *imunoglobulină*, *limfocite*, *macrofage*.

LDL (low density lipoproteins) = Tip de lipoproteine (proteine asociate prin legături chimice sau fizice cu lipide) care reprezintă forma majoră de transport a esterilor de colesterol. Sin. *β-lipoproteine*.

LIGAND = Moleculă organică, radical sau ion ce posedă electroni necesari pentru formarea unei legături coordinative cu ionii metalici sau cu alte molecule. Astfel ionii, radicalul sau molecula pot reacţiona sub formă de complex cu o altă moleculă.

LIMFOCITE = Categorie de leucocite, responsabile în primul rând de răspunsul imunitar specific, adică de reacţiile de apărare a organismului faţă de substanţele considerate străine acestuia. Se disting două mari tipuri de limfocite: 1) *limfocite B*, din care provin plasmocitele, celulele producătoare de anticorpi circulanţi; 2) *limfocite T* – limfocite T4, cu rol în activarea limfocitelor T de alte tipuri şi B; limfocite T8 care devin limfocite citotoxice ce distrug celulele-ţintă; limfocite K (*killer*) şi limfocite NK (*natural killer*), care au şi ele o activitate citotoxică.

LIMFOCITOPENIE = Scăderea procentului de limfocite în formula leucocitară. Sin. *limfopenie*.

LINGAM [sanscr. „semn, simbol“] = În general termenul se foloseşte pentru a desemna un simbol al transcendenţei creatoare, având o aparenţă falică, prin care este cel mai adesea adorat Shiva, principiul masculin esenţial.

LIPOLIZĂ = Hidroliza lipidelor în acizi graşi liberi şi în alcool, în cursul digestiei intestinale, sub influenţa bilei şi a sucului pancreatic.

LIPOTROP = 1) Substanţă chimică ce are afinitate pentru ţesutul adipos; 2) Care favorizează mobilizarea şi degradarea grăsimilor din ficat, având astfel o acţiune hepato-protectoare.

LISINOXIDAZĂ = Enzimă care conţine cupru; catalizează oxidarea lizinei, aminoacid esenţial.

LITEMIE = Concentraţia litiului în plasma sangvină.

LITOTERAPIE = Terapia cu pietre preţioase şi semipreţioase.

MACROCOSMOS/MICROCOSMOS = În concepţia hermeneutică, Macrocosmosul reprezintă totul, inclusiv universul fizic, împreună cu toate componentele sale invizibile, în timp ce Microcosmosul reprezintă omul cu trupul şi cu toate vehiculele sale subtile. Raportul dintre Macrocosmos şi Microcosmos, specific hermeneuticii, se regăseşte, sub o altă formă, şi în ştiinţă: fizica de ultimă oră face destul de clar distincţie între Macrocosmos şi Microcosmos, dar aici Macrocosmosul devine lumea omului, iar Microcosmosul este lumea intraatomică. De altfel, în ciuda acestei diferenţe, fizica, aidoma ezoterismului, are drept principiu fundamental unitatea obiectului său.

Evident, relaţia ştiinţifică nu este totuna cu relaţia hermeneutică. Termenii Microcosmos şi Macrocosmos nu acoperă, în cele două sisteme, aceleaşi realităţi. Ştiinţa încearcă să stabilească pretutindeni raporturi de cauzalitate, pe când, ocultismul şi *yoga* stabilesc adeseori analogii.

Atât pentru sistemul *yoga* cât şi pentru hermeneutică, analogia reprezintă relaţia privilegiată a omului cu Macrocosmosul. Acest aspect este menţionat într-unul dintre textele hermeneutice fundamentale, *Tabla de smarald*, atribuită legendarului Hermes Trismegistos. Iată în continuare un fragment din *Tabla de smarald*, după o traducere care aparţine faimosului alchimist şi iniţiat Fulcanelli:

„Este perfect adevărat şi dincolo de orice îndoială, sigur şi cât se poate de real că tot ceea ce se află jos este [în mod analogic aranjat] precum tot ceea ce se află sus; şi este important să se ştie că tot ceea ce se află sus este [în mod analogic aranjat] precum tot ceea ce se află jos; prin această dispunere unitară sunt înfăptuite TOATE miracolele Unicului (Dumnezeu) şi astfel apar şi subzistă toate lucrurile, toate forţele tainice şi toate fiinţele. Şi, aşa cum toate lucrurile, forţele şi fiinţele există în Totul-Unul, prin medierea Unicului Dumnezeu, tot astfel toate lucrurile, forţele şi fiinţele sunt, la rândul lor, născute din Fiinţa acestui Unic (Dumnezeu), care este singura realitate eternă şi infinită, printr-un anumit gen de adaptare şi aranjare.“

Recunoaştem aici căutarea pietrei filosofale. De la ea pornesc toate încercările ezoterice, fie că sunt alchimice, yoghine sau de magie. Textul conţine axioma pe care se sprijină întreaga hermeneutică, aceea că analogia – echivalenţa – constituie principiul unificator al întregului Univers, din care face parte şi omul.

Dar cum poate fiinţa umană – această „arahnidă“, cum o numeşte Pascal – să se afle permanent în analogie cu Universul? Există oare între ei vreo măsură comună? Hermeneutica, întocmai ca şi *yoga*, pleacă de la principiul că, dacă vrem cu adevărat să urmărim să ieşim din haos, trebuie implicit să creăm o asemenea măsură. De altfel, adaugă el, omul nefiind numai spaimă şi disperare, ci şi dragoste, această măsură nu este o creaţie artificială; o secretăm în chip spontan sau, cu alte cuvinte, intră în constituţia noastră structurală (pitagoricienii susţin că o atare corespondenţă între om şi astre trebuie statornicită mai ales prin cunoaşterea numerelor).

Această analogie rezultă dintr-o „experienţă“directă de cunoaştere interioară, realizată asupra Sinelui şi asupra Universului. Analogia realizează astfel o apropiere, din care se stabilesc diferite joncţiuni şi corespondenţe, între fiinţa umană (Microcosmos) şi Univers (Macrocosmos), cunoscându-se – şi în aceasta constă originalitatea majoră atât a hermeneuticii cât şi a sistemului *yoga* – că Macrocosmosul ne înglobează şi ne îmbrăţişează permanent, că este în acelaşi timp transcendenţă (Creatorul) şi imanenţă (Creaţia).

Prin urmare, nu este deloc întâmplător că înţelepţii yoghini au susţinut întotdeauna că toate lumile, atât cele de sus cât şi cele de jos, sunt cuprinse în conştiinţa atotcuprinzătoare a lui Dumnezeu.

Intuind această unitate a Macrocosmosului, Paracelsus spune: „Între cer şi pământ există o unitate deplină care se reflectă, pe de o parte, în influenţa reală sau presupusă pe care Soarele, stelele şi planetele o exercită asupra vieţii plantelor, animalelor, oamenilor şi asupra leacurilor care derivă din acestea; pe de altă parte, în repetarea structurilor de unde au luat naştere noţiunile de Macrocosmos şi Microcosmos.“

Cu privire la imaginea Întregului, un străvechi text al înţelepciunii evreieşti indică: „Cel Sfânt [Dumnezeu], fie El binecuvântat, a creat omul după chipul şi asemănarea Sa, transmiţându-i imaginea sfintei împărăţii, care în realitate este imaginea realizată în mic a Întregului [Macrocosmosul], o imagine pe care Cel Sfânt [Dumnezeu], fie El în veci binecuvântat, a privit-o şi a folosit-o ca model atunci când a făcut lumea precum şi toate creaturile ei. Această atotcuprinzătoare imagine este sinteza tuturor spiritelor, de sus şi de jos, fără deosebire; ea reprezintă sinteza tuturor sefiroţilor [sferelor de putere], a tuturor numelor, a tuturor epitetelor şi a tuturor denumirilor.“ (*Zohar*)

MACROFAGE = Celule care provin din transformarea monocitelor la nivelul ţesuturilor şi care au proprietatea de a ingera şi de a distruge particulele mari (bacterii, particule străine, celule bătrâne), având rol în răspunsul imunitar. Vezi şi *leucocite*.

MAHABHUTA – vezi *tattva*.

MANDALA [sanscr. „centru, cerc, ceea ce cuprinde“] = Termenul este utilizat pentru a desemna un desen ce reprezintă în acelaşi timp o imagine a Universului (a unei anumite lumi subtile sau a unui plan de conştiinţă) şi o manifestare a Divinului (teofanie) sau a unui aspect al său. *Mandala*-ele pot fi desenate pe pânză sau pe hârtie ori pot fi construite din petale de flori, din nisip colorat, din pietre etc. Simbolurile, figurile, formele, culorile şi zeităţile sunt reprezentate după anumite canoane riguroase. Meditaţia prin focalizare vizuală asupra centrului *mandala*-ei, în special, asociată spontan cu o stare de dăruire lăuntrică şi de aspiraţie ardentă de a găsi Adevărul, produce stări înalte de conştiinţă (proporţional şi cu practica efectivă) şi poate conduce la revelerea lăuntrică a Realităţii Supremului Absolut sau Dumnezeu.

MATRICE = Simbolismul cel tainic al *matricii* este în general legat de manifestarea creatoare feminină, de fecunditatea naturii, precum şi de regenerarea spirituală. În mitologie acest simbol al matricii este foarte răspândit prin concepte precum: Pământ-Mumă – omologul matricei –, lumi subterane, peşteri, abisuri. Oraşul Delphi, aminteşte Mircea Eliade, îşi datorează numele semnificaţiei cuvântului *elphys* („matrice“). În alte regiuni, se spune adesea că izvoarele se nasc din matricea terestră. Minele sunt şi ele nişte matrice – locuri de „maturare"a minereurilor (embrioane) care urmează să fie extrase ulterior (prin metode care pot fi raportate la obstetrică). După tradiţiile din India, pietrele preţioase de asemeni cresc în stâncă întocmai precum în nişte matrice. Prin analogie, cuptorul metalurgiştilor sau al smălţuitorilor, precum şi creuzetul alchimiştilor, toate capătă aceeaşi semnificaţie simbolică.

Simbolismul cel mai precis şi cel mai bogat este însă cel de origine vedică. Aici matricea fundamentală a Universului este *prakriti*, Natura, Substanţa universală, având ca reprezentare analogică pe *shakti* (principiul feminin universal) *sau yoni*-ul (organul sexual feminin). Contrapartea sa masculină este *Shiva* (principiul masculin suprem, principiul Conştiinţei). *Parvati* este cea mai adorată *shakti* a lui *Shiva*. De aceea, *linga* (falusul) mereu în ERECŢIE (aluzie la CONTINENŢA SEXUALĂ PERFECTĂ), emblema lui *Shiva*, este adeseori reprezentat împreună cu o *yoni* (matrice), pe care acesta o penetrează şi o fecundează subtil. Funcţia transformatoare a lui *Shiva* îl asimilează şi pe el matricii Universului.

MEDIUMITATE = Stare a unui subiect ce manifestă o receptivitate psihomentală mult mărită, în care el comunică cu entităţi sau cu realităţi din universurile subtile paralele, cel mai adesea fără a avea capacitatea de a-şi exercita controlul şi selectivitatea asupra acestui fenomen.

MELANOGENEZĂ = Formarea de melanină (pigment de culoare brună prezent în piele).

METABOLISM = Totalitatea reacţiilor biochimice care se produc în interiorul organismului. Metabolismul cuprinde două mari procese: *anabolismul* (totalitatea reacţiilor chimice care conduc la o sinteză sau la o fabricare; el necesită, în general, un consum de energie) şi *catabolismul* (totalitatea reacţiilor care conduc la o degradare; el antrenează, în general, o eliberare de energie).

METIONINĂ = Aminoacid esenţial care conţine sulf, cu rol în metabolismul intermediar, având un efect lipotrop.

MIMETISM = Imitare.

MONOAMINOXIDAZE = Enzime care conţin cupru şi catalizează dezaminarea oxidativă a monoaminelor (serotonină, dopamină, adrenalină, noradrenalină), dezactivându-le. Sunt prezente în cea mai mare parte a ţesuturilor animale, în special în rinichi şi în ficat.

MORFOGENEZĂ = Proces care survine în dezvoltarea organismelor pluricelulare, în cursul căruia celulele diferenţiate se organizează în structuri multicelulare complexe şi dobândesc o formă specifică (ţesuturi şi organe) adaptată diferitelor funcţii. Derularea morfogenezei, care se efectuează în paralel şi independent de diferenţierea celulară, se află sub control genetic.

MORFOLOGIE = Complex de discipline biologice care studiază forma exterioară şi structura internă a organismelor plantelor şi animalelor.

MOTILITATE = Ansamblu de mişcări proprii unui sistem sau unui organ.

MUTAGEN = Caracteristică a unui agent sau factor capabil să provoace o mutaţie genică. Principalii agenţi mutageni sunt unele substanţe chimice şi unii factori fizici, în special radiaţiile ionizante.

NADI(-URI) = Canale sau trasee invizibile, prin care circulă energiile subtile vitale, psihice şi mentale. Meridianele energetice cunoscute în acupunctură fac parte şi ele din categoria *nadi*-urilor.

NEUROREGLATOR = Care reglează activitatea sistemului nervos.

NEUROTRANSMIŢĂTOR = Substanţă cu rol în transmiterea influxului nervos între celulele nervoase. Sin. *neuromediator*.

NEUTROPENIE = Diminuarea procentului de granulocite neutrofile segmentate sau/şi nesegmentate din formula leucocitară.

NICOTINĂ = Alcaloid foarte toxic extras din tutun sau obţinut sintetic, utilizat în agricultură ca insecticid. Stimulează, apoi paralizează ganglionii vegetativi; acţionează asupra receptorilor colinergici nicotinici.

NIDAŢIE = Fixare a ovulului fecundat (de spermatozoid) în mucoasa uterină, care suferă astfel modificări anatomice şi fiziologice. Fenomenul se petrece în majoritatea cazurilor în a 21-a zi a respectivului ciclu menstrual în care s-a produs fecundaţia.

NIRMANA KAYA = Termen sanscrit care desemnează 1) corpul fizic în care este încarnată o fiinţă eliberată de ciclul tansmigraţiei; 2) modul de existenţă a lui Buddha, care este perceptibil prin simţuri; 3) corpul emanaţiei iluzorii a lui Buddha, forma sa încarnată.

NUCLEOZOM = Unitate fundamentală a cromatinei, care este constituită dintr-un fragment de ADN, cuprinzând circa 200 de perechi de baze azotate şi 8 molecule de histonă.

OJAS = Termen sanscrit, cu semnificaţia de „energie subtilă, esenţă tainică subtilă vitală, fluid subtil binefăcător". Derivat din rădăcina verbală sanscrită *vaj*, care înseamnă „a fi puternic", cuvântul *ojas* semnifică „forţă subtilă uriaşă, energie subtilă sublimată", provenind din acumularea energiei rezultate prin transmutarea biologică a potenţialului fizic ce există în Microcosmosul fiinţei umane, incluzând şi potenţialul creator (sexual), urmată de sublimarea acesteia în forme superioare de energie subtilă, vigoare vitală, psihică, mentală şi spirituală.

OLIGOELEMENT [gr. *oligos* – „mic, în număr redus"] = Denumire dată unor metale şi metaloizi care sunt prezenţi (în cantităţi extrem de mici, după cum o indică şi numele) în organismul uman; prezenţa lor în organism şi, prin urmare, în raţia alimentară zilnică este indispensabilă.

OLIGOTERAPIE = Terapie cu oligoelemente.

OSTEOSCLEROZĂ = Condensare a ţesutului osos. Sin. *osteocondensare*.

OXICARBONEMIE = Prezenţa de monoxid de carbon în sânge.

OXIDOREDUCERE = Reacţie chimică ce are la bază un transfer de electroni între reactanţi, în urma căruia rezultă simultan un proces de oxidare şi unul de reducere.

PANCHAKARMA [sanscr. *pancha* – „cinci", *karma* – „acţiune"] = Cele cinci modalităţi terapeutice fundamentale din sistemul medical tradţional indian, *ayurveda*: 1) *vamana* (emeza terapeutică); 2) *virechana* (purgaţia); 3) *basti* (clisma); 4) *nasya* (purificarea nazală); 5) *rakta mokshana* (luarea de sânge).

PEROXIDAZĂ = Enzimă care conţine fier; catalizează oxidarea unui substrat, utilizând peroxizii (îndeosebi apa oxigenată) ca acceptori de electroni. Prin acest proces descompune apa oxigenată rezultată din alte reacţii şi o face netoxică.

PIELOCISTITĂ = Inflamaţie a bazinetului renal şi a vezicii urinare.

PLANETĂ GUVERNATOARE = În astrologie, fiecărui semn zodiacal îi corespunde analogic o anumită planetă, denumită *guvernator* (de exemplu: Soarele este guvernatorul zodiei Leu, Luna este guvernatorul zodiei Rac etc.). În semnul respectiv planeta are putere maximă. Sin. *planetă în domiciliu*.

PLASMALEMĂ = Membrană celulară.

PLETORĂ = Prisos, surplus; cantitate de sânge sau de lichide depăşind valorile normale în întregul corp sau în anumite porţiuni; clinic, se manifestă prin roşeaţa pielii şi a mucoaselor, contracţii puternice ale inimii însoţite de palpitaţii, puls arterial plin, vene pline şi respiraţii superficiale scurte. Actualmente acest termen este utilizat îndeosebi cu sensul de obezitate.

PRANA [sanscr. „respiraţie, suflu vital"] = Energie subtilă macrocosmică ce pătrunde, hrăneşte şi conservă corpul, manifestîndu-se în creaturi cel mai clar sub forma suflurilor subtile. *Prana* joacă un rol esenţial atât în *hatha yoga* cât şi în toate celelalte forme de *yoga*. Hinduismul distinge cinci categorii principale de *prana*:

1) *apana* – suflul subtil care asigură eliminarea tuturor materiilor uzate şi se manifestă în special în partea inferioară a corpului; este controlat prin intermediul lui *muladhara chakra*;

2) *vyana* – suflul subtil care veghează asupra circulaţiei limfei; este controlat prin intermediul lui *swadhisthana chakra*;

3) *samana* – suflul subtil care supraveghează procesul de absorbţie şi asimilare a hranei şi menţine echilibrul corpului, veghind asupra digestiei şi asimilării nutrimenţilor; este controlat prin intermediul lui *manipura chakra*;

4) *prana* – esenţa suflului subtil, pus în legătură cu suflul respirator, forţa vitală în sine; este controlată prin intermediul lui *anahata chakra*;

5) *udana* – suflul subtil care acţionează asupra părţii superioare a organismului şi facilitează dezvoltarea spirituală, creând o legătură între partea fizică şi partea spirituală a fiinţei noastre; este controlat prin intermediul lui *vishuddha chakra*.

PRESIUNE OSMOTICĂ = Presiune care ia naştere între o soluţie şi solventul ei – acestea fiind despărţite printr-o membrană semipermeabilă (biologică sau fizică). Mediul intern al organismului (sânge, limfă, lichid intercelular etc.) posedă o presiune osmotică, supusă unor variaţii, în plus sau în minus, ce se datorează fie eliminării în exces a apei (care constituie solventul), fie introducerii în organism a unei cantităţi exagerate de substanţe dizolvate (care cresc concentraţia soluţiei).

PROSTAGLANDINE = Denumire generică pentru un grup de molecule care au fost iniţial izolate din lichidul seminal şi din prostată, ulterior dovedindu-se că sunt sintetizate în majoritatea ţesuturilor şi organelor.

PROTEINE G = Familie de proteine care au un important rol de sistem universal de mediere a transmiterii semnalelor celulare.

PROTEOGENEZĂ = Termen, mai puţin utilizat, pentru *sinteză proteică*.

PROTOPLASMĂ = Material organic care constituie masa principală a celulelor vii şi în care se desfăşoară funcţiile vitale.

PSIHASTENIE = Termen generic, introdus de P. Janet în 1903, pentru a regrupa psihonevrozele, cu excepţia isteriei. În prezent este folosit pentru a defini un tip de nevroză care se manifestă prin fobii, timiditate, îndoieli obsedante, judecăţi şi raţionamente interminabile şi ineficiente, diminuarea iniţiativei sau a voinţei, scăderea simţului realului, aspect dubitativ, trepidaţie, reactivitate scăzută faţă de situaţiile reale afectogene şi tendinţa către apariţia şi dezvoltarea tulburărilor obsesivo-fobice.

PUTERE PARANORMALĂ = Capacitate fizică, psihică, mentală şi spirituală cu totul extraordinară, care apare ca un corolar al evoluţiei spirituale a yoghinului perseverent; pe măsură ce în fiinţa lăuntrică a aspirantului se trezesc din starea de potenţialitate şi se amplifică gradat anumite rezonanţe inefabile cu forţele cosmice, subtile, secrete, acestea realizează efectiv sau actualizează conexiunile şi corespondenţele analogice, subtile şi profunde dintre om (considerat un Microcosmos) şi Univers (Macrocosmos). Practica perseverentă a tehnicilor şi procedeelor secrete *yoga: mantra yoga*, *kundalini yoga*, *laya yoga*, *tantra yoga* conduce gradat la realizarea unor asemenea puteri yoghine (de exemplu: clarviziune, premoniţie, dedublare astrală, telepatie, levitaţie, capacitatea de a materializa sau dematerializa obiecte, transferul conştiinţei, mersul pe apă, vitalitate uluitoare etc.).

De regulă, ghidul spiritual (*guru*-l) îl pune în gardă pe aspirant în legătură cu tentaţia căutării egoiste a oricăror *puteri paranormale*, deoarece, în cazul celui vanitos şi mărginit, acestea nu contribuie la realizarea Adevărului Ultim, ci îl reţin tot în lumea fenomenală, oricât de „uluitoare"ar putea ele părea la o privire superficială; ataşamentul faţă de aceste puteri uimitoare şi orgoliul pe care acestea îl pot declanşa constituie, nu o dată, un puternic obstacol pe calea desăvârşirii spirituale şi a eliberării ultime. Pe de altă parte însă, *puterile paranormale* spirituale superioare apar adeseori SPONTAN, ca de la sine, chiar fără a fi urmărite DELOC de aspirant, în urma unei practici spirituale profunde.

RAJAS – vezi *guna*.

RASA = Literal, termenul sanscrit *rasa* înseamnă „gust", dar el are şi alte semnificaţii: „bucurie sublimă, pasiune extatică"– trăirea intensă a unei fericiri supranaturale, ce rezultă în urma fuziunii şi comuniunii extatice cu energiile divine. Această stare extrem de elevată nu se poate compara decât într-o foarte mică măsură cu bucuria pe care o simţim prin intermediul satisfacţiei simţurilor şi scapă oricărei încercări de descriere raţională. Ea poate fi trăită plenar atunci când, în urma transmutării potenţialului fizic, energiile lăuntrice sunt sublimate gradat şi sunt canalizate în sferele cele mai înalte ale fiinţei (*sahasrara*).

RASA SHASTRA = Ştiinţa alchimică a esenţelor tămăduitoare. Este una dintre cele nouă noi ramuri *(anga*-uri*)* sau diviziuni specializate *(tantra*-uri*)* care alcătuiesc în prezent – împreună cu celelalte opt ramuri tradiţionale – sistemul *ayurveda*.

REACŢIE ALERGICĂ – vezi *antialergic*.

RECEPTOR Fc = Receptor al suprafeţei celulare specific pentru complexele antigen-anticorp sau pentru agregatele de imunoglobuline, care prezintă un situs de legare pentru domeniul Fc al moleculelor de imunoglobuline.

REDOARE = Limitare a mobilităţii unei articulaţii.

REGENERATOR = Care are rol de refacere structurală şi funcţională a unui ţesut sau a unui organ ce a fost deteriorat anterior.

REMEDIU HOMEOPATIC = Remediu folosit în homeopatie. Aceste remedii provin din produse vegetale, minerale, substanţe organice sau umori. Se prezintă sub forme variate: granule, picături, caşete, praf, supozitoare, fiole injectabile. Toate aceste remedii sunt fabricate prin diluţii succesive exprimate în DH (diluţia zecimală, 1:10) şi în CH (diluţia centesimală, 1:100). Se utilizează o gamă foarte largă de diluţii, ajungându-se de exemplu până la 30 CH, diluţie la care este puţin probabil ca remediul să mai conţină chiar şi o singură moleculă de substanţă activă. Se susţine însă, şi practica o dovedeşte, că aceste remedii sunt „informaţionale": în anumite circumstanţe, apa şi anumiţi solvenţi pot înregistra informaţia substanţelor cu care ei au venit în contact şi pot, în continuare, să transmită această informaţie unor sisteme biologice presensibilizate.

RETICUL ENDOPLASMIC = sistem complex de membrane, organizat în canale şi cisterne, al căror lumen se află în continuitate cu spaţiul perinuclear.

REVITALIZANT = Care redă starea de vitalitate (pierdută temporar).

REZONANŢĂ = 1) Fenomen de vibraţie a unui sistem fizic pe seama energiei primite (în mod direct sau prin intermediul unor unde) de la un alt sistem fizic, care vibrează cu o frecvenţă apropiată de cea a oscilaţiilor proprii primului sistem. 2) Cuvântul **rezonanţă** provine din latinescul *resonare* („a răsuna, a repeta un sunet sau o vibraţie"). În practica *yoga*, **rezonanţa** este un proces de iniţiere sau de amplificare a fenomenelor vibratorii, conştient sesizate în fiinţă, care sunt produse sub acţiunea vibraţiilor-energii provenind din anumite niveluri de manifestare specifice ale Universului. **Rezonanţa** este un fenomen extrem de complex datorită căruia undele-energii ale Universului, indiferent de natura lor, atunci când sunt propagate de la un focar emiţător, pot face să intre în vibraţie anumite focare sau zone de corespondenţă din universul lăuntric al fiinţei, dacă una dintre frecvenţele proprii de vibraţie ale fiinţei este egală sau foarte apropiată de frecvenţa cu care vibrează focarul cosmic şi dacă energia purtată de vibraţia sa corespondentă este suficient de mare faţă de distanţa care separă cele două sisteme în cauză. Prin practica *yoga* conştient angrenată se poate constata în mod inefabil şi nemijlocit multitudinea uluitoare a proceselor de **rezonanţă**, care sunt asimilabile cu toate fenomenele generate de vibraţia-energie, uneori extrem de fină, acţionând în diferitele sisteme existente în Microcosmosul fiinţei umane. În timpul menţinerii stării de **rezonanţă** are loc un transfer neîntrerupt de energie şi de informaţii de la sistemul sau focarul excitator din Univers către focarul specific corespondent ce există în universul lăuntric al fiinţei în cauză. Din momentul în care se declanşează fenomenul de **rezonanţă**, se declanşează şi în fiinţă, ca efect, o stare corespondentă cu energia receptată, iar amplitudinea vibraţiilor (graţie conştientizării) creşte foarte mult, prezentând un maxim caracteristic, ce se va păstra nealterat dacă şi concentrarea lăuntrică va fi constantă.

În practica *yoga* de zi cu zi, **rezonanţa** este un fenomen constant, foarte des sesizabil, pe care metodologiile *yoga* autentice caută să-l folosească numai într-un sens benefic, creator, echilibrant, contribuind la desăvârşirea şi integrarea fiinţei în armonia universală cosmică.

Pentru a înţelege şi mai bine cele arătate, fenomenul de **rezonanţă** poate fi constatat experimental de către oricine utilizând un pian şi ţinând apăsată pedala din dreapta a acestuia în timp ce o altă persoană va emite în apropierea lui un sunet suficient de puternic, de exemplu un La vocal. Se va constata atunci că pianul reproduce prin rezonanţă foarte clar exact acelaşi sunet, coarda acordată corespunzătoare acelui La vocal intrând spontan în vibraţie sub excitarea undelor sonore vocale. Analogic vorbind, în exemplul nostru vocea care emite La-ul este unul dintre focarele ascunse ale Universului, pianul în acest caz este propriul nostru univers lăuntric ce va vibra într-o anumită zonă corespondentă de îndată ce coarda sa specifică va fi corect acordată, graţie concentrării şi conştientizării ce va face posibil fenomenul de **rezonanţă**. Astfel, în acest exemplu aparent banal putem verifica ilustrarea clară a unei stări de unison prin acordare, caracteristică fenomenelor constatate curent în practica *yoga*.

Înţelegerea deplină analogică a acestei experienţe la îndemâna oricui ne permite să intuim secretul fundamental ce se află de mii de ani la baza sistemului *yoga*. Sesizând perfect importanţa **rezonanţei**, înţelepţii Occidentului au indicat laconic: *„Cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte astfel Universul împreună cu forţele ascunse ale sale“* (Inscripţie de pe frontonul templului de la Delphi). La rândul lor, înţelepţii Orientului au exprimat acelaşi adevăr într-o formă diferită, spunând: „Ceea ce este aici [în Microcosmosul fiinţei tale – n.n.], se află pretutindeni [în Macrocosmos – n.n.]. Ceea ce nu este aici [în Microcosmosul fiinţei tale – n.n.] nu-i nicăieri [în întregul Macrocosmos – n.n.]“ *(Tantra Sara)*

SALIDIURETIC = Care determină creşterea eliminării urinare a electroliţilor (sodiu şi potasiu) şi a apei. Sin. *saluretic*.

SAMSKARA = Termen sanscrit care are în *yoga* o profundă semnificaţie psihică. Înţelesul său se referă aici la acele impresii mentale sau întipăriri subconştiente subtile care se datorează multiplelor noastre experienţe trecute cotidiene, indiferent dacă acestea sunt săvârşite în mod conştient sau inconştient, dacă aparţin interiorului sau exteriorului nostru ori dacă ele sunt dorite sau nedorite.

SAMYAMA = Identificarea perfectă a conştiinţei cunoscătorului cu obiectul de cunoscut, astfel încât cunoaşterea ce rezultă în felul acesta, obiectul de cunoscut şi cunoscătorul (subiectul) alcătuiesc o singură şi deplină unitate, în care nimic din cele trei aspecte nu mai există distinct pentru aspirant. Stăpânirea perfectă a acestei practici (*samyama* – identificare perfectă) îi permite yoghinului să-şi trezească rapid capacităţile paranormale (*siddhi*-uri) şi îi conferă stăpânirea spirituală a Naturii.

SAT = Termen sanscrit, cu semnificaţia de „existenţă absolută, eternă, totală şi permanentă, identică cu *Brahman* (Absolutul sau Dumnezeu)“.Termenul face parte din triada *sat-cit-ananda* (pură existenţă absolută – pură conştiinţă absolută – pură beatitudine absolută) prin care este aproximată în tradiţia hindusă Realitatea de dincolo de cuvinte a lui Dumnezeu sau *Brahman*.

SATTVA – vezi *guna*.

SEDATIV = Care produce liniştirea şi calmarea sistemului nervos, iar în doză mare poate determina apariţia unui somn asemănător cu cel fiziologic.

SHAMBALA = Reprezintă, după unii înţelepţi, adevăratul centru spiritual al planetei Pământ. Acest tărâm spiritual există într-o lume paralelă, subtilă, dar care are totodată şi o proiecţie în planul fizic, într-o anumită zonă de pe Pământ. Shambala este o oază de cultură şi de spiritualitate cosmică, cu rol de călăuzire a umanităţii spre înţelepciune şi iubire, ocrotind de asemeni planeta de influenţele distructive ale forţelor demoniace şi satanice.

SHIVA = Literal, în limba sanscrită, „Cel Bun, Cel Blând“. Al treilea zeu esenţial din trinitatea hindusă *(Trimurti)*, după *Brahma* şi *Vishnu*. *Shiva* este aspectul transcendent al lui Dumnezeu, simbolizat prin zeul distrugerii celor răi şi ignoranţi şi al disoluţiei a ceea ce este impur. El este de asemeni o forţă binefăcătoare infinită, întrucât îndepărtează (adeseori fulgerător) *avidya* (ignoranţa înlănţuitoare). Simbolul său este *lingam*-ul sau organul masculin creator ce reprezintă VIRILITATEA, aspectul solar, activ, *yang* (+). *Shiva* este deseori reprezentat în fuziune intimă, amoroasă, infinită cu iubita Sa, *Shakti*, aspectul feminin, al cărei simbol fundamental este *yoni* -ul sau organul feminin sexual, ce reprezintă aspectul receptiv, *yin* (–), energia naturii.

Numele lui *Shiva* nu apare în *Veda*-e. Există însă în aceste texte o divinitate cu numele *Rudra Shiva* şi se consideră că aici se află originea numelui lui *Shiva* cu manifestările ori aspectele sale specifice. În *Rig veda* termenul *Rudra* este uneori folosit în sensul de *agni*, foc subtil. În *Ramayana*, *Shiva* apare ca un mare zeu atotputernic şi are sensul Divinităţii Supreme. În *Mahabharata*, cel mai mare dintre cei trei zei este când *Vishnu*, când *Shiva*, care redevine chiar maestrul şi creatorul lui *Brahma* şi al lui *Vishnu*, venerat de toţi zeii în calitatea Sa esenţială de distrugător al tuturor zeilor (simbolizează faptul că SHIVA este aspectul transcendent al Abolutului Divin sau aspectul care conduce la transcendenţă) şi stăpân, ghid inspirator şi protector al tuturor yoghinilor.

Pentru adepţii care adoră frenetic în El „idealul lor ales“(*Ishta Deva*), El este Divinitatea Supremă totală, Realitatea Ultimă. Asociat ipostazelor sale feminine, manifestatoare, dinamice, cunoscute sub numele de *Shakti*, *Parvati*, *Kali* sau *Durga*, El încarnează Absolutul Transcendent. Fiecare dintre aceste divinităţi feminine (*Shakti*) este adeseori considerată a fi contrapartea feminină sau soţia lui *Shiva*.

Shiva poartă numeroase alte nume în funcţie de predominanţa anumitor aspecte ale Sale: *Shambu*, *Shankara*, *Ishana*, *Vishvanatha*, *Kedarnath* sau *Nataraja*.

SIMPORT = Proces de transport prin care două molecule diferite sau doi ioni diferiţi sunt transportaţi prin membrana plasmatică în aceeaşi direcţie.

SINCRON(Ă) = Caracteristică a două sau mai multe acţiuni care se produc în acelaşi timp; simultan.

SOLUBILIZARE = Aducerea unei substanţe insolubile sau greu solubile la o stare în care poate fi dizolvată într-un solvent.

SOLUŢIE COLOIDALĂ = Sistem dispersat, eterogen care conţine particule coloidale (care includ o fază continuă şi una dispersată în particule cu diametrul cuprins între 1 şi 10 nm). Cea mai mare parte a mediilor organice sunt suspensii coloidale. Elementele minerale sunt prezente în regnul vegetal şi animal sub formă de suspensii coloidale, de aceea omul le asimilează cel mai uşor sub această formă. Medicamentele de sinteză care conţin elemente minerale nu au această calitate.

SOPORIFIC = Care provoacă somnul sau starea fiziologică normală de repaus, necesară redresării şi recuperării forţelor psihice, mentale şi vitale. Sin. *somnifer*.

SPERMATOGENEZĂ = Ansamblul proceselor care au loc în epiteliul tubilor seminiferi şi care duc la formarea gameţilor masculini (spermatozoizi).

STABILIZATOR = Agent, de obicei chimic, care împiedică descompunerea unei substanţe instabile sau care menţine echilibrul unui proces ori o anumită ordine structurală; **stabilizator de membrană** = termen general pentru substanţele care, fixându-se la nivelul membranei celulare, suprimă trecerea ionilor de sodiu sau/şi de potasiu prin blocarea selectivă a canalelor ionice. Drept consecinţă, celula rămâne în repaus, în echilibru electric, depolarizarea nefiind posibilă.

STAZĂ = Încetinirea sau oprirea fluxului sângelui sau a unui alt fluid într-o regiune a organismului.

STUPEFIANT = Substanţă care are efect analgezic, narcotic şi euforizant şi a cărui utilizare îndelungată produce o stare de toleranţă şi de dependenţă (de exemplu opiul, morfina, codeina, cocaina, heroina etc.).

SUBCONŞTIENT = Ansamblu de servomecanisme şi de implicaţii nemijlocite ale conştientului, rezervă de informaţii şi de operaţii declanşate prin **rezonanţă**, din care se construiesc stările de conştiinţă, fiind un sistem mediator care face parte din Eu, deosebindu-se însă de Eu-l conştient întrucât persistă într-o formă latentă sau implicită, totodată deosebindu-se radical şi de inconştient. Subconştientul reprezintă aspectul receptiv sau feminin, iar conştiinţa (mentalul) reprezintă aspectul activ sau masculin în raport cu subconştientul. Subconştientul este un fel de „conştiinţă latentă“şi potenţială care este inferioară, dar coexistă cu conştiinţa clară şi o deserveşte cu fidelitate. Subconştientul, în mod normal, este foarte puternic şi mult mai dezvoltat la femei. El este în mare măsură energizat şi dinamizat prin intermediul forţelor subtile ale Lunii. Unii, datorită ignoranţei, confundă conştientul cu inconştientul, cu toate că inconştientul este înzestrat cu alte caracteristici (vezi şi *inconştient*). Pe seama subconştientului s-au pus elementele cristalizate ale conştiinţei stinse sau uitate, automatismele psihice fixate prin repetiţie şi fragmentate, aspectele de deprindere şi de memorie potenţială, montajele intelectuale reflectate, structurile operaţionale nereflexive, fenomenele perceptive neintegrate conştient care, astfel, îndeplinesc funcţii reglatorii. În subconştient intră de asemeni complexe senzomotorii aconştiente, deprinderile de orice fel (atât bune cât şi rele), operaţiile necontrolate conştient după imprimare şi fixare, cât şi fenomenele de memorie potenţială cu toate energiile latente existente în fiinţă. În fiinţă, subconştientul reprezintă *shakti* (energia activă şi îndeosebi generatoare sau, altfel spus, forţa energetică) în raport cu conştiinţa sau cu mentalul. Axul principal de forţă al subconştientului care permite dinamizarea acestuia este *ida nadi*, în legătură cu nara stângă – aspectul receptiv, lunar, feminin, *yin*, (–). Marele secret caracteristic geniilor şi tuturor oamenilor de valoare din toate epocile este capacitatea lor uluitoare de a intra în contact, fie conştient, fie în mod spontan, cu puterile nelimitate ale subconştientului, eliberându-le. Dacă vom putea face la fel, vom deveni capabili de performanţe mentale extraordinare. Subconştientul nostru deţine deja, în profunzimile sale latente, soluţiile la toate problemele care ne frământă şi ne poate îndeplini, direct proporţional cu intensitatea încrederii noastre, orice dorinţă. El este servitorul, constructorul şi susţinătorul corpului. Dacă învăţăm cum să ne folosim de el şi în ce mod să-l comandăm, el ne poate ridica pe culmi nebănuite, asigurându-ne mereu succesul. În această direcţie, o modalitate simplă dar extrem de eficientă de a dinamiza subconştientul şi de a amplifica puterea de manifestare a acestuia este sugestia. Sugestia poate fi deci considerată ca fiind unul dintre procesele fundamentale ale manifestării. Sugestia, ca fenomen de **rezonanţă** cu anumite energii, mai mult sau mai puţin subtile, a apărut odată cu Natura şi este la fel de puternică precum aceasta. Fiecare mişcare, de exemplu, o facem prin sugestie. Mai întâi gândim, aproape fulgerător, şi după aceea acţionăm. Mai întâi facem planuri şi apoi le realizăm. Cunoştinţele şi experienţele personale sau, altfel spus, tot ceea ce am acumulat până în prezent se datorează puterii complexe a sugestiei. Însuşirea acestor cunoştinţe sau noţiuni se face permanent prin puterea sugestiei. Chiar şi cunoştinţele sau inspiraţiile geniale, care ni se par a fi spontane, ne sunt date întotdeauna prin puterea sugestiei care emană permanent de la Energia Divină Infinită sau Mentalul (Macrocosmic) al lui Dumnezeu.

SUBLIMARE = În lumina experienţei milenare a Orientului cu privire la eros şi sexualitate, prin controlul conştient al funcţiilor sexuale în fiinţa umană, se declanşează reacţii de transmutaţie biologică care fac să apară gradat o energie lăuntrică biomagnetică uriaşă. Procesul ulterior, de ascensiune interioară şi de modificare a locului de acumulare a acestor energii rezultante, din punctul de vedere al frecvenţei lor caracteristice, pe măsură ce ele străbat nivelurile fiinţei, provocând la fiecare asemenea nivel anumite efecte subtile specifice, pregnant conştientizabile şi remanente în timp, este definit în *yoga* drept *sublimare*. Prin urmare, sublimarea este un proces complex ce desemnează fenomene tainice ample care în mod aparent nu se află în raport cu sexualitatea, dar care îşi au de fapt resursele energetice în forţa cea tainică rezultantă în urma transmutaţiei biologice constante în energie a pulsiunilor sexuale controlate volitiv. În urma transmutaţiei biologice a potenţialului sexual, graţie controlului conştient asupra funcţiei sexuale, pulsiunea energetică sexuală originară se transformă ca frecvenţă de vibraţie într-o energie aproape nouă, mult mai mare decât cea de la care se pornise. În felul acesta se produce sublimarea, în măsura în care energia transmutată va fi redirecţionată către un nou scop, **non-sexual** (vital, psihic, mental sau spiritual).

În mod analogic, putem spune că transmutaţia biologică a potenţialului sexual al fiinţei umane este comparabilă cu acţiunea inteligentă a omului de transformare a unei spontane căderi de apă într-o sursă continuă de electricitate. Sublimarea este însă procesul ulterior în care electricitatea rezultantă va fi luată de la sursa ei de origine şi va fi transportată prin linii de înaltă tensiune pentru a fi apoi transformată şi potrivită după necesităţi (ca tensiune şi frecvenţă), ajungând să genereze o gamă vastă de fenomene şi de procese ce nu s-ar putea declanşa în absenţa ei.

În viziunea yoghină, sublimarea este deci o „super-refulare reuşită“, generatoare de putere subtilă, fericire, armonie inefabilă, simultan cu o euforică integrare a fiinţei în ambianţa sublimă cosmică.

Printre toate celelalte efecte, sublimarea pozitivă, benefică permite ajustarea socială şi dezvoltarea echilibrată, accelerată a personalităţii.

Prin urmare, o energie gigantică, inertă zace închisă în potenţialul sexual atât de puţin explorat datorită ignoranţei. Fenomenele de transmutaţie biologică la temperaturi joase se declanşează cu uşurinţă şi se menţin nealterate prin angrenarea constantă a forţei voinţei mai ales în situaţia unor trăiri amoroase, sexuale suficient de intense şi de profunde. Atunci fiinţa începe să trăiască într-un univers lărgit şi inefabil în care clipă de clipă savurează un beatific mister. În spatele celei mai mici manifestări i se dezvăluie fascinant necunoscutul inefabil.

În potenţialul sexual al fiecărei fiinţe se află „întemniţate“în „materie“SUTE DE MILIARDE DE VOLŢI. Pe fundalul unei trăiri amoroase beatifice, un singur gând-forţă menţinut constant printr-o voinţă tenace este suficient pentru a trezi gradat şi controlat această energie fabuloasă care, în caz contrar, se descarcă mai mult sau mai puţin inertă din noi, făcându-ne să pierdem aproape inconştienţi un esenţial potenţial creator.

SUCCINAT-DEHIDROGENAZĂ = Enzimă care conţine fier; catalizează dehidrogenarea acidului succinic.

SUPEROXIDDISMUTAZĂ = Enzimă care conţine cupru; asigură protecţia împotriva toxicităţii radicalului superoxid prin conversia acestuia în oxigen molecular şi în apă oxigenată.

SVARA YOGA = Ştiinţă spirituală extrem de secretă, cunoscută în India şi sub numele de *Tattva Jnana*. În limba sanscrită *svara* înseamnă „suflu“şi desemnează orice fenomen subtil ritmic sau ciclic şi, prin extensie, desemnează întreaga Manifestare, deoarece ciclicitatea sau mişcarea de flux şi reflux, de inspir şi expir, de emanaţie şi resorbţie etc. stă la baza întregului Macrocosmos, fiind prezentă la toate nivelurile distincte ale acestuia, de la planul fizic la cel cauzal.

TAMAS – vezi *guna*.

TANTRA YOGA – vezi *yoga*.

TATTVA = termen din limba sanscrită ce desemnează un element subtil fundamental.

Cele cinci *tattva*-e fundamentale (sau elemente) sunt: *prithivi* – pământul subtil; *apas* – apa subtilă; *tejas* – focul subtil; *vayu* – aerul subtil; *akasha* – eterul subtil). Aceste modalităţi specifice de existenţă subtilă sunt caracterizate printr-o anumită frecvenţă de vibraţie care le face să aibă o manifestare distinctă una de cealaltă. *Tattva* este deci o categorie (iluzorie) a existenţei macrocosmice, prezentă într-o anumită proporţie (ce diferă de la o fiinţă umană la alta) în Microcosmosul fiinţei umane. Proporţia de predominanţă a unei *tattva*-e în Microcosmosul fiinţei umane se poate modifica sau poate rămâne constantă datorită fenomenelor de **rezonanţă** ce se stabilesc între o anumită *tattva* din Macrocosmos şi aceeaşi *tattva* prezentă, într-o anumită proporţie, în Microcosmosul fiinţei umane.

Fiecare tattva guvernează în fiinţă un anume simţ: *prithivi* (pământul) – simţul mirosului; *apas* (apa) – simţul gustativ; *tejas* (focul) – văzul; *vayu* (aerul) – simţul tactil; *akasha* (eterul) – auzul. Datorită fenomenului de preponderenţă a uneia dintre cele cinci *tattva*-e în fiinţa umană, aceasta va fi caracterizată automat printr-un nivel specific de conştiinţă care o defineşte ca frecvenţă de vibraţie, ca mod de simţire, de reacţie, de gândire, de acţiune etc. Indiferent dacă o fiinţă umană practică sau nu *yoga*, ea va manifesta întotdeauna o anumită predominanţă a unui anumit simţ, care îi poate indica propria predominanţă *tattva*-ică. Cei care cunosc aceste noţiuni se pot folosi de ele atât pentru a se autocunoaşte şi autodepăşi prin procedeele *yoga* cât şi pentru a-i putea cunoaşte mai bine şi înţelege pe ceilalţi oameni (care nu practică eventual *yoga*) cu care vin adeseori în contact. În unele cazuri complexe putem descoperi că există fiinţe umane la care se manifestă aproape la egalitate două, trei sau chiar patru preponderenţe *tattva*-ice.

TEACĂ DE MIELINĂ = Structură de înveliş a unor nervi, formată dintr-o substanţă lipoidică complexă, albă, ce conţine fosfatide şi colesterol.

TEMĂ NATALĂ = Termen astrologic care desemnează o veritabilă „hartă"personală sau astrogramă, care se stabileşte cu ajutorul datelor de naştere personale (ora, ziua, luna, anul şi locul naşterii) şi a cărei interpretare ne oferă date precise asupra comportamentului, tendinţelor, dificultăţilor sau asupra facilităţilor pe care nativul le va prezenta în respectiva viaţă. Nu trebuie însă uitat că întotdeauna „astrele înclină, dar nu determină", un caracter putându-se modela extraordinar de mult prin conştientizare, autoanaliză, educaţie şi voinţă.

TEMPERAMENT = Ansamblu de **rezonanţe** predominante în Microcosmosul fiinţei umane, remarcate sub forma unor caracteristici afective care definesc o individualitate, atât în ceea ce priveşte modul său specific de a experimenta anumite trăiri cât şi acela în care ea reacţionează în general la ele. Cu alte cuvinte, personalitatea este tot ceea ce omul a dobândit sau a adoptat după naştere, tot ceea ce omul îşi imaginează că este adevărat sau ar trebui să fie adevărat cu privire la sine. Acoperă de asemeni toate iluziile pe care şi le face omul despre el însuşi. Modul de a reacţiona la trăiri constituie, în temperamentul unei fiinţe, ceea ce se cheamă ritmul său psihic. Acest ritm se exprimă la fel de bine în percepţiile sensibile cât şi în manifestările mentale (intelectuale) şi, în primul rând, în viteza sau lentoarea mişcărilor, precum şi în ritmul special în care acestea (mişcările) se desfăşoară.

Există raporturi foarte precise între temperamentul unei persoane şi structura ei corporală, raporturi determinate de influenţele hormonale şi umorale (atât glandele endocrine, în corelaţie cu centrii subtili de forţă, *chakra*-le, cât şi marii ganglioni intraabdominali care, împreună cu toate ţesuturile – datorită rezonanţelor personale cu anumite energii subtile din Macrocosmos – participă la chimismul organic).

TENESMĂ = Senzaţie permanentă sau paroxistică de constricţie dureroasă a sfincterului anal sau vezical, cu tensiune penibilă şi nevoie imperioasă şi continuă de a defeca sau de a urina.

TERMOGENEZĂ = Totalitatea proceselor fizico-chimice care duc la formarea de căldură în organism.

TERMOLIZĂ = Totalitatea proceselor fiziologice prin care organismul elimină surplusul de căldură în vederea menţinerii echilibrului său termic.

TERMOREGLATOR = Care normalizează temperatura corporală.

TIMIDINĂ = Este un dezoxiribonucleozid, adică o moleculă formată prin unirea timinei (bază azotată) cu dezoxiriboza.

TIMUS = Organ situat în mediastinul antero-superior. Se dezvoltă până în al doilea an de viaţă, după care rămâne staţionar până la paisprezece ani, când se atrofiază şi se transformă mai mult sau mai puţin în grăsime. Este format din lobuli mari, compuşi din ţesut limfatic, în care se găsesc corpi mici concentrici, rămăşiţe ale structurilor epiteliale, sau corpusculi timici.

TIROZINAZĂ = Enzimă care conţine cupru; catalizează reacţiile de transformare a tirozinei, acid aminat aromatic care este precursorul melaninei, al hormonilor medulosuprarenalieni şi al hormonilor tiroidieni.

TOCOLITIC = Remediu terapeutic care inhibă contracţiile uterine.

TONIC = Care întăreşte şi reface activitatea anumitor organe şi sisteme slăbite, imprimându-le rezistenţă vitală pentru o mai lungă perioadă de timp.

TRANCHILIZANT = Include substanţe sedative sau neuroleptice (antipsihotice).

TRANSMUTAŢIE = Transformare sau schimbare – însoţită de o declanşare uriaşă de energie – a unui element chimic în altul printr-o nouă grupare a elementelor constitutive în atomi, obţinută prin dezintegrarea radioactivă naturală sau prin reacţii nucleare.

TRITURARE = Acţiunea de a transforma în pulbere o serie de substanţe; obţinerea unei mixturi omogene de substanţe prin frecare, presare şi zdrobire.

TROMBOCIT = Element figurat al sângelui cu rol în coagulare, el declanşând hemostaza în caz de hemoragie; vezi şi *element figurat al sângelui.*

URICEMIE = Concentraţia normală sau patologică a acidului uric în sânge.

VASANA = Termen sanscrit care desemnează o impresie mentală puternică, dorinţă intensă care ne domină, înclinaţie abisală (subconştientă), obişnuinţă tiranică.

VASODILATATOR = Care produce dilatarea vaselor sangvine; *vasodilatator coronarian* – care produce dilatarea vaselor coronariene; *vasodilatator periferic* – care produce dilatarea vaselor periferice.

VEDA [sanscr. „cunoaştere esenţială, doctrină sacră"] = Nume generic al celor mai străvechi texte ale înţelepciunii indiene. Hinduşii ortodocşi le atribuie o origine divin inspirată, supranaturală şi o autoritate supremă de esenţă divină. Acest vast ansamblu de scrieri, de şase ori mai mare decât Biblia, se structurează în patru părţi:

1) *Rigveda* sau „Veda versurilor divine";
2) *Samaveda* sau „Veda cânturilor sacre";
3) *Yajurveda* sau „Veda formulelor sacrificiale secrete";
4) *Atharvaveda* sau „Veda lui Atharvan", nume al unui mistic, preot al focului.

VERTIJ = Impresie subiectivă de deplasare, de rotaţie a corpului sau a mediului înconjurător, însoţită de tulburări de echilibru. Sin. popular *ameţeală.*

VIRYA [sanscr. „vitalitate, energie, putere, potenţă"] = *Virya* are în general sensul de „energie subtilă a vieţii"sau „forţă a voinţei". *Virya* reprezintă acel tip de determinare care subînţelege efortul inepuizabil al luptei împotriva răului şi slăbiciunii, pentru a face să triumfe cât mai repede şi definitiv binele şi spiritualitatea şi pentru a transforma complet ceea ce este impur în ceea ce este pur. În *ayurveda*, *virya* înseamnă „acţiunea specifică a unei substanţe, energia, puterea, potenţa sa". *Virya* este acea potenţialitate energetică subtilă latentă care există într-un anumit aliment sau remediu terapeutic şi care poate deveni cu uşurinţă activă. Această potenţialitate energetică subtilă este numită în general *energie, putere* sau *potenţă.*

VITALIZANT = Care măreşte forţa vitală a organismului şi stimulează desfăşurarea normală a tuturor proceselor din corp.

VITALITATE = Capacitatea sistemului organic, a celui psihic şi mental de a-şi menţine echilibrul, de a se regenera, de a se încărca rapid cu energie subtilă specifică (graţie proceselor de **rezonanţă** ce apar în universul lăuntric prin punerea la unison cu focarele de energie specifică din Macrocosmos) şi de a evita disfuncţionalităţile, epuizarea şi involuţia. Vitalitatea este asigurată nu numai prin profilaxie, igienă, *asana*-e, *pranayama*, continenţă sexuală perfect realizată, trezirea armonioasă a *chakra*-elor, evitarea exceselor şi privaţiunilor (yoghinii consideră homeostazia o înţelepciune a organismului), dar şi prin întreţinerea funcţiilor psihosomatice, prin antrenament şi activitate. Activitatea creatoare este principiul vitalităţii. Trebuie reţinut că singurul remediu pentru a menţine acel ansamblu de activităţi din care constă viaţa omenească este întotdeauna acţiunea. Un organ este întreţinut, regenerat şi menţinut în bună stare printr-o activitate specifică susţinută, graţie proceselor de rezonanţă declanşate.

VOMITIV – vezi *emetic*.

YANTRA = Termen sanscrit care desemnează un suport exterior sau un instrument secret de comuniune telepatică şi de legătură spirituală cu o anumită sferă de forţă macrocosmică. *Yantra* este o diagramă geometrică simplă în care sunt sintetizate caracteristicile esenţiale simbolice ale unei divinităţi. Ea este utilizată în vederea unei consonanţe telepatice spirituale, pentru a realiza fuziunea cu Conştiinţa sau realitatea acelei sfere de forţă, fiind un simbol esenţial al divinelor sale caracteristici, al puterilor sale sau al anumitor aspecte fundamentale ale acesteia. Fiecare Mare Putere Cosmică are *yantra* sa caracteristică. *Yantra* poate fi utilizată ca suport de meditaţie asupra unei Mari Puteri Cosmice, fie prin focalizare vizuală completă şi concentrare asupra ei fie, în fazele mai avansate prin vizualizare lăuntrică (*Shambavi mudra*).

O *yantra* asupra căreia yoghinul se concentrează sau meditează va determina o trezire în fiinţa sa a aspectelor şi a puterilor corespondente ale respectivei Sfere de Forţă Divine. Prin operarea constantă cu o *yantra* (concentrare sau meditaţie asupra acesteia) pot surveni gradat diferite puteri paranormale – *siddhi*-uri –, corespunzând diferitelor caracteristici ale divinităţii respective.

Concentrarea vizuală asupra unei *yantra*-e dezvoltă forţa de focalizare mentală şi permite să fie învinse gradat toate relele ce rezultă din dorinţele negative, din mânie sau din alte defecte. O *yantra* poate fi folosită ca un veritabil aducător de noroc, un *porte-bonheur*, având efect pe o distanţă de cincisprezece metri în jurul ei.

YIN/YANG = Una dintre legile fundamentale care operează în Natură este aceea a permanentei interacţiuni dintre două forţe polar opuse ca sens, dar complementare, una pozitivă, masculină, solară, *yang* (+) şi alta negativă, feminină, lunară, *yin* (–). Aproape toate fenomenele din Natură sunt expresia interacţiunii neîncetate a acestor două principii. Tradiţia orientală se referă mai mereu, sub forma unor aluzii mai mult sau mai puţin clare, la interacţiunea yin (–) / yang (+), de exemplu: „Eşecul este adesea impulsionatorul şi născătorul succesului"; „...Astfel, fiecare lucru şi opusul său se nasc îngemănate, greul şi uşorul se nasc unul pe altul. Cel lung îl determină pe cel scurt. Înaltul produce adâncul." *(Tao Te King)*.

Sănătatea este expresia echilibrului dintre *yin* (–) şi *yang* (+). Boala înseamnă înainte de toate dezechilibrul energetic care survine fie prin excesul, fie prin insuficienţa unuia dintre cele două elemente.

Unirea intimă, profundă şi plenar armonioasă a lui *yin* (–) şi *yang* (+) generează puterea care face posibil accesul la Absolutul Divin.

YOGA [sanscr. „comuniune, contopire, fuziune inefabilă"] = Ştiinţă milenară a Orientului, vizează integrarea armonioasă a fiinţei umane în Macrocosmos, trezirea puterilor sale latente, paranormale, revelarea naturii ultime, esenţiale a fiinţei – Sinele Divin *(Atman)*. Cunoscută în Occident adeseori sub forme vulgarizate şi uneori chiar degradate, *yoga* autentică constituie o disciplină spirituală extrem de riguroasă. Un text al înţelepciunii yoghine spune: „Focul declanşat prin practica *yoga* asiduă face să ardă rapid şi complet această cuşcă a ignoranţei care constituie răul. Atunci se dezvăluie cunoaşterea clară care ne permite să realizăm cu uşurinţă extazul divin."

Există mai multe sisteme ale ştiinţei milenare yoghine, dintre care amintim aici câteva:

Hatha yoga (cea mai cunoscută în Occident) – este bazată pe echilibrarea polarităţilor fundamentale ale fiinţei, a energiilor solară (+, *ha*) şi lunară (–, *tha*); prin *hatha yoga* se dobândeşte stăpânirea cât mai perfectă a corpului, redobândirea sau menţinerea sănătăţii optime, controlul cât mai deplin al energiilor vitale;

Karma yoga – *yoga* punerii la unison cu Supremul Divin prin activitate, în care rezultatul sau fructele acţiunii sunt consacrate Divinului;

Bhakti yoga – *yoga* iubirii universale, a abnegaţiei şi a dăruirii faţă de Suprem;

Raja yoga – *yoga* fuziunii cu mentalul macrocosmic (al lui Dumnezeu), vizând amplificarea puterii minţii, controlul turbioanelor mentale, trezirea „celui de-al treilea ochi"(centru secret de forţă sau centrul clarviziunii spirituale, *ajna chakra*);

Jnana yoga – *yoga* fuziunii cu energiile superioare ale minţii, a trezirii şi amplificării puterii de discriminare;

Laya yoga – *yoga* fuziunii depline cu anumite sfere de forţă infinite ale Universului;

Tantra yoga – *yoga* expansiunii extreme a câmpului conştiinţei – care abordează o gamă complexă de procedee şi tehnici, integrând printre altele şi activitatea sexuală cu continenţă, în scopul accelerării evoluţiei spirituale prin transmutarea şi sublimarea potenţialului creator sexual, atât la bărbat cât şi la femeie;

Mantra yoga – *yoga* punerii în rezonanţă, prin intermediul anumitor sunete, cu diferite energii subtile ale Macrocosmosului;

Kundalini yoga – *yoga* trezirii şi orientării ascendente a puterii colosale *kundalini*, ce există în stare latentă la baza coloanei vertebrale, în centrul secret de forţă *muladhara chakra;*

Yantra yoga – *yoga* fuziunii telepatice cu anumite energii ori sfere de forţă ale Macrocosmosului prin intermediul anumitor desene geometrice special concepute şi revelate în acest scop; vezi şi *yantra*.

YONI [sanscr. „suport, origine, sursă"] = Cuvântul *yoni* este derivat de la rădăcina verbală *yu* („a uni, a fixa"). Acest termen are un larg spectru de semnificaţii: *cauză primordială*, *izvor al întregii deveniri*, *casă*, *vulvă* etc. Grafic, *yoni* este în general reprezentată printr-un triunghi cu vârful în jos, care este de fapt o imagine analogică a vaginului, simbolizând misterul cosmic al creaţiei. Zona perineală a corpului uman este numită în limba sanscrită *yoni-sthana* (locul matricii) şi *kama-rupa* (de forma dorinţei), iar în *Dhyana Bindu Upanishad* se spune că *yoni* trebuie adorată, în felurite moduri, de toţi yoghinii (datorită faptului că el oferă accesul la energiile subtile, creatoare universale şi la misterul vieţii (iubirii) şi al morţii – *eros* şi *thanatos* – cum erau denumite de vechii greci).

Separat sau împreună cu simbolul falusului în erecţie (*linga*), *yoni* este venerată în general de adoratorii lui *Shakti*.

CUPRINS

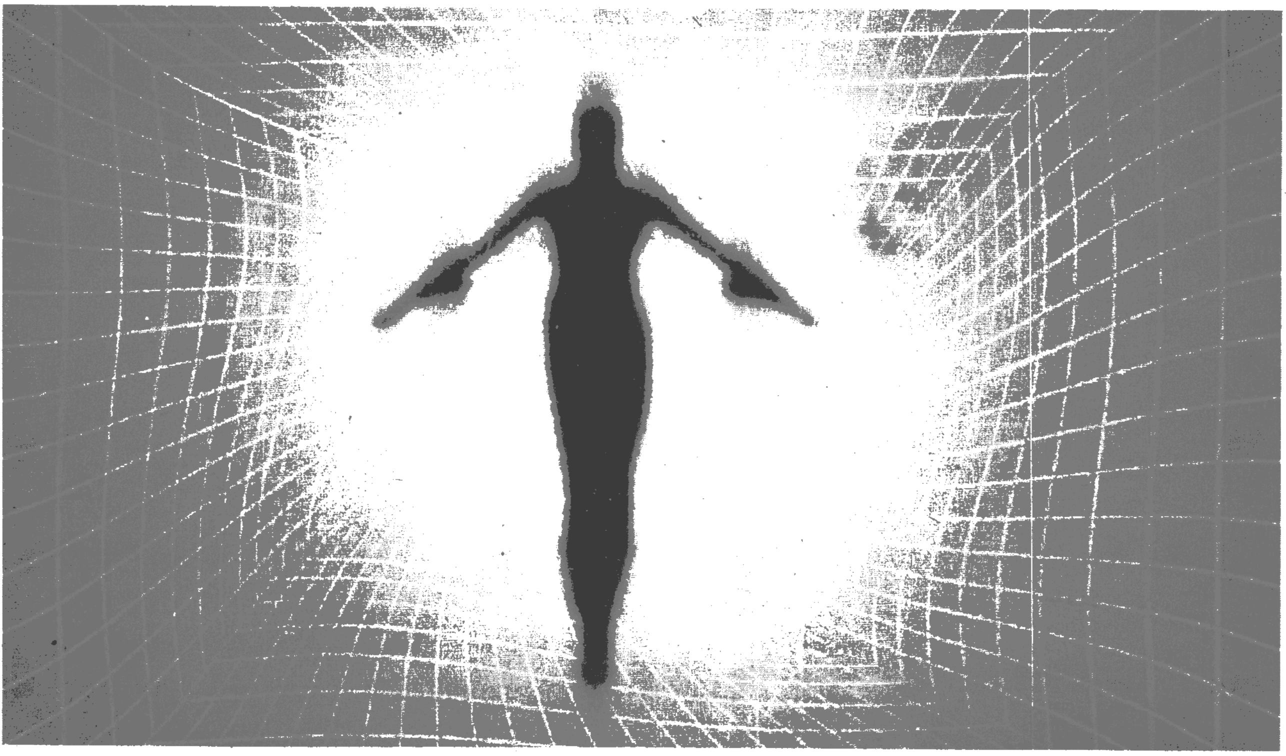- **ANEXA 1:** SINTEZA PRINCIPALELOR ACŢIUNI ALE ELEMENTELOR MINERALE 3
- **ANEXA 2:** SINTEZA PRINCIPALELOR RELAŢII DINTRE ELEMENTELE MINERALE 11
- **ANEXA 3:** SURSE NATURALE DE ELEMENTE MINERALE 16
- **ANEXA 4:** PLANTE MEDICINALE CARE CONŢIN ELEMENTE MINERALE 43
- **ANEXA 5:** PLANTE CARE PREZINTĂ UN ANUMIT GRAD DE TOXICITATE SAU DETERMINĂ REACŢII ADVERSE ATUNCI CÂND ESTE DEPĂŞITĂ DOZA INDICATĂ 54
- **INDEX TERAPEUTIC:** PRINCIPALELE AFECŢIUNI ÎN CARE SUNT INDICATE ELEMENTELE MINERALE NATURALE 58
- **GLOSAR** 99